Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 478
Marți 25 noiembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru recolte sporite în anul viitor

După exemplul întovărășiților

De pe unele suprafețe cultivate cu porumb de către membrii întovărășirii „7 Noiembrie" din comuna Cioranii, raionul Cricov, au fost recoltate în toamna aceasta cîte 2.800 de kg. porumb știuleți la hectar, iar de pe altele numai 2.000 kg. la ha. Semănatul și toate lucrările de întreținere au fost executate pe întreaga suprafață cultivată cu porumb a întovărășirii în aceeași vreme, în aceleași condiții. Care să fie cauza acestei diferențe de recoltă? s-au întrebat întovărășiții. Răspunsul l-au găsit ușor. Pe terenurile de pe care a rezultat o producție mai mare porumbul a fost semănat în arătura adîncă de toamnă, iar pe celelalte în ogor de primăvară. Tocmai de aceea, întovărășiții din Cioranii au hotărît ca în toamna aceasta să ogorască întreaga suprafață ce o vor însămînța în primăvară. Luînd exemplul întovărășiților și ceilalți țărani muncitori din comună au trecut la executarea din plin a arăturilor adînci de toamnă. Fruntași în executarea acestei lucrări sînt țăranii muncitori Dima Ștefan, Ralcu Gheorghe și alții.

Situația arăturilor adînci de toamnă la data de 20 XI. 1958

Pregătirea cu grijă a terenului în vederea însămînțărilor de primăvară, asigură însemnate sporuri de recoltă. Acest lucru a fost confirmat de numeroase unități agricole socialiste cooperatiste. Un exemplu concludent în acest sens, ni-l oferă gospodăria colectivă „Dezrobirea" din satul Miroslovești, raionul Bîrlad, care — în condiții de vreme neprielnice — din acest an a obținut în toamna aceasta 6.000 kg porumb la hectar.

Înțelegînd acest lucru, oamenii muncii de pe ogoare și-au intensificat lucrările pentru executarea arăturilor adînci de toamnă pe suprafețe cît mai mari. După datele centralizate de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii, se constată că pînă în prezent arăturile adînci s-au executat pe o suprafață totală de peste 3.000.000 ha., din care în gospodăriile colective 585.317 hectare.

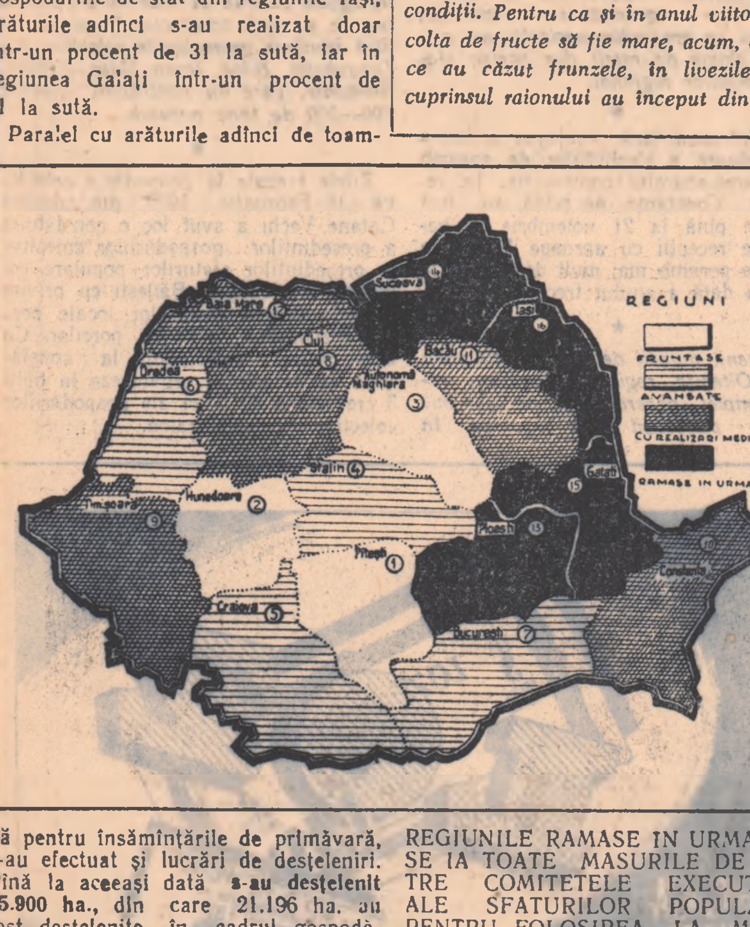
În ultima săptămînă s-a urmărit ca mașinile agricole și atelajele să fie folosite cu maximum de randament. FAȚĂ DE SĂPTĂMÎNA TRECUTĂ S-AU ARAT CU 155.875 HA. MAI MULT. Ca urmare a măsurilor luate, în regiunea Pitești s-au executat arăturile de toamnă pe toată suprafața planificată, în regiunea Hunedoara într-un procent de 95 la sută, iar în regiunea Autonomă Maghiară în procent de peste 90 la sută.

În aceeași perioadă s-au mai executat arături adînci de toamnă pe suprafețe importante în regiunile București, Oradea, Timișoara și Constanța.

Față de rezultatele obținute, în regiunile Ploești, Galați și Iași, ritmul executării arăturilor adînci de toamnă este sub nivelul posibilităților. În aceasta cauză rezultatele sînt cu totul nesatisfăcătoare. De pildă, în gospodăriile de stat din regiunile Iași, arăturile adînci sînt realizate doar într-un procent de 31 la sută, iar în regiunea Galați într-un procent de 41 la sută.

Paralel cu arăturile adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară, s-au efectuat și lucrări de desțeleniri. Pînă la aceeași dată s-au desțelenit 35.900 ha., din care 21.196 ha. au fost desțelenite în cadrul gospodăriilor de stat.

Ținînd seama de timpul înaintat pentru executarea arăturilor adînci de toamnă, ESTE NECESAR CA ÎN REGIUNILE RAMASE ÎN URMĂ SĂ SE IA TOATE MĂSURILE DE CĂTRE COMITETELE EXECUTIVE ALE SFATURILOR POPULARE, PENTRU FOLOSIREA LA MAXIMUM A MAȘINILOR ȘI ATELAJELOR. Acest lucru se poate realiza, mai ales că vremea este încă favorabilă efectuării unor asemenea lucrări.

În laboratorul colectivei

In laboratorul colectivei „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Stalin, se fac numeroase cercetări asupra soiurilor de plante cultivate și asupra rezultatelor obținute.

In fotografie: colectivistele Dorina Nan, E. Roza și Otilia Zerbus discutind despre avantajele cultivării unui nou soi de porumb.

Muncă rodnică în livezile raionului Curtea de Argeș

• In trei ani — 4.250 de ha de noi plantații • S-a început stropitul pomilor

Curtea de Argeș este unul din raioanele regiunii Pitești cu un pronunțat caracter pomicol. In momentul de față, în raion există mai bine de 3.500 de ha. de livezi plantate în masiv cu un număr de peste 1.425.000 de pomi fructiferi din care cea mai mare parte pruni și meri. In toamna aceasta pomicultorii din raion au cules roade bogate din livezile lor. Gospodăria agricolă colectivă „Albina" din comuna Băiculești, de pildă, a obținut cîte 110 kg. de mere Jonathan de la fiecare pom. Aceste rezultate frumoase se datoresc în cea mai mare măsură îngrijirilor pe care pomicultorii le-au dat livezilor. Stropitul pomilor împotriva bolilor și dăunătorilor, aratul în livezi, săpatul în jurul tulpinelor, îngrășarea terenului, curățirea coroanelor de uscături, mușchi și licheni, văruitul pomilor etc., sînt lucrări pe care majoritatea pomicultorilor din raionul Curtea de Argeș le-au executat la timp și în cele mai bune condiții. Pentru ca și în anul viitor recolta de fructe să fie mare, acum, după ce au căzut frunzele, în livezile din cuprinsul raionului au început din plin muncile de îngrijire a pomilor. Zilele trecute o bună parte a țăranilor muncitori din comuna Tutana, bunăoară, executau văruitul pomilor și săpatul în jurul lor, iar la Băiculești, atît la gospodăria colectivă cît și în sectorul individual se lucra de zor la executarea arăturilor în livezi și se transporta gunoi.

In scopul unei bune proteoții a livezilor, în cele 4 bazine pomicole ale raionului, (Topologu, Valea Argeșului, Valea Vîrsanului, și a Rîului Doamnei) s-au constituit, prin grija organelor agricole raionale, centre de combatere a dăunătorilor și bolilor. Aceste centre dispunînd de toată aparatura și materialele necesare, încadrate cu oameni pricepuți și bine instruiți au și început stropirile de iarnă ale pomilor. Centrul de combatere din Tigveni, spre exemplu, executase pînă zilele trecute stropiri pe mai bine de 50 de hectare.

Paralel cu aceste lucrări în raionul Curtea de Argeș se duce o susținută muncă și în ceea ce privește extinderea suprafețelor de livezi. Conform planului de perspectivă, în anul acesta în raion trebuie să se planteze încă 50 de ha. cu pomi fructiferi, în anul viitor 200 de ha., iar în 1960, 4.000 de hectare. Nu e de mirare deci că în cele două pepiniere (Ciorîngeni și Valea Iașului) care au sarcina să asigure întregul material săditor pentru aceste plantări se lucrează zi de zi cu rîvnă și pricepere. In prezent, din pepiniere au început să se scoată puieții ce urmează să fie plantați în toamna aceasta. De asemenea, pe terenurile alese și pichetate din vreme de către specialiștii de la secția agricolă raională, țăranii muncitori au prins să sape gropile necesare noilor plantații. Pînă la 15 noiembrie, membrii întovărășirii „1 Mai" din Tutana, bunăoară, care vor planta în toamna aceasta 8 ha. cu vișini, pruni și meri, executaseră peste 1.200 de gropi, iar întovărășiții din Tigveni peste 750. Zilele acestea întovărășiții din Tutana, Tigveni și Cepari vor începe plantările.

Trebuie arătat însă că în raion mai sînt unele unități cooperatiste care nu acordă atenția cuvenită plantării noilor livezi. Astfel, întovărășiri ca „Vasile Roaită" din Zărnești și „Progresul pomicol" din Curtea de Argeș, care au de plantat în această toamnă 3 și respectiv 10 ha. cu pomi nu executaseră pînă zilele trecute decît foarte puține gropi. Timpul fiind destul de înaintat și de la o zi la alta vremea putîndu-se schimba e necesar să fie luate toate măsurile ca și în aceste unități să se grăbească acțiunea de executare a gropilor și de plantare a pomilor.

V. POMPILIU

Arături adînci

In dorința de a obține recolte bogate în anul viitor țăranii muncitori din comuna Deleni, raionul Vaslui, execută arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai mari. Cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T. Gura Idrici și cu atelajele existente, în întreaga comună au fost făcute peste 360 ha. arătură adîncă de toamnă. In același timp au fost transportate și încorporate în arătură peste 150 tone gunoi de grajd, iar o altă cantitate de gunoi de grajd este transportată la cîmp și așezată în platforme la capătul tarlalelor.

Printre fruntași la executarea lucrărilor agricole de toamnă se află țăranii muncitori Ion V. P. Crăciun, Ion Fr. Tugulea, T. Crăciun, Gh. Lefter, Gh. Burghelea și alții.

VASILIU VICTOR
corespondent

Fapte de buni gospodari

Insămînțînd porumbul și floarea-soarelui în ogor de toamnă, membrii întovărășirii agricole „1 Mai" din comuna Cătălești, raionul Bacău, au dobîndit în anul acesta o producție de 4.000 și respectiv 2.000 kg. la hectar. Dorind ca și în anii viitori să obțină producții bogate la culturile de primăvară, întovărășiții au executat cu atelajele proprii și tractoarele S.M.T.-ului arături de toamnă pe întreaga suprafață ce urmează să fie însămînțată în primăvară.

Din munca gospodăriilor agricole de stat fruntașe

Ingrășarea porcilor în tabere de vară — o metodă rentabilă

Folosind experiența locală, gospodăria agricolă de stat Cenei din regiunea Timișoara a îngrășat în ultimii doi ani porcii în libertate folosind taberele de vară. Potrivit acestei metode, după înțărcare, purceii sînt mutați în tabere de vară, care nu sînt altceva decît niște adăposturi simple, așezate într-o perdea de salcîmi, la loc umbros și care au în folosință o lucernieră proprie. Pe această lucernieră pășunează toată ziua purceii, hrana completîndu-li-se cu orz boabe. După recoltarea orzului și mazărei (aproximativ 15—20 iunie) rația de orz boabe se suprimă, deoarece purceii, pe lîngă pășune folosesc și miriștile, unde valorifică boabele căzute. In această perioadă pășunatul se face mai mult noaptea. In timpul zilei, purceii sînt ținuți în tabere, care, așa cum am arătat, sînt așezate la locuri umbroase și cu adăpost. De 2—3 ori pe zi însă, ei sînt scoși la rîul Bega, sau la cea mai apropiată baltă, unde fac baie. Pe malul acestor ape purceii găsesc scoici, broaște și diferite insecte, care le completează o hrănire animală de care au nevoie. Pe măsură ce miriștile sînt arate, purceii sînt mutați în junul ariilor unde s-a terminat treieratul. Aci, ei își completează hrana cu boabele găsite pe jos. In sfîrșit, după ce au fost curățate și ariile, purceii încep să fie obișnuiți timp de 10—15 zile să consume porumbul verde direct din lan. Din acest moment se trece la ultima fază de îngrășare: porcii sînt stabilizați în tabere, programul de pășunat li se reduce treptat, iar în rație li se administrează progresiv porumb știuleți, adus din lanul cel mai apropiat. Pe scurt, procesul de îngrășare a porcilor în libertate se reduce la trei faze: pășunatul pe pășuni naturale sau artificiale, pășunatul pe miriști și arii, îngrășarea cu porumb știuleți.

In anul 1957, gospodăria agricolă de stat Cenei a îngrășat două loturi de purcei proveniți din fătările de primăvară. Primul lot a cuprins 830 de purcei din rasa Mangalița, iar al doilea 377 purcei din rasa Alb de carne. Ambele loturi au fost îngrășate în tabere de vară, cu unele modificări la porcii din rasa Alb de carne, care în perioada pășunatului pe miriști au avut adăposturi stabile, ei fiind mai sensibili și mai puțin rezistenți la drumurile prea lungi. Pentru a ilustra avantajele acestei metode de îngrășare redăm pe scurt economiile realizate la principalii indici. Astfel, la lotul Mangalița, s-au economisit 90,8 tone furaje concentrate în valoare de 63.587 lei, iar la Albul de carne 8,9 tone în valoare de 6.295 lei. La salarii, au fost economisiți 35.853 lei la rasa Mangalița și 806 lei la Albul de carne cîștigul mediu al îngrijitorilor menținîndu-se mai mare decît la îngrășarea obișnuită. De asemenea, întrucît porumbul folosit la furajare nu a suferit decît o singură manipulare din lan direct la locul de consum, la această operație s-au realizat economii în valoare de 38.079 lei la lotul Mangalița și 8,620 lei la lotul Alb de carne. In ceea ce privește adăposturile, acestea, fiind construite din resurse locale, au permis gospodăriei să realizeze economii la amortismentul specific de 14.694 lei la lotul Mangalița și 4.955 lei la lotul Alb de carne. In sfîrșit, s-au mai făcut unele economii auxiliare diverse de 17.122 lei la porcii Mangalița și 6.864 lei la Albul de carne. In total, au fost realizate economii de 169.332 lei la lotul Mangalița și 27.540 lei la lotul Alb de carne. După cum se vede cele mai mari economii au fost obținute prin substituirea furajelor concentrate cu pășunatul pe miriști și arii. De altfel, această rezultă și din faptul că de pildă, la porcii din rasa Mangalița pentru obținerea unui spor de kilogram de carne au fost necesare numai 2,98 kg concentrate. Consecința economiilor realizate la indicii arătați mai sus a fost obținerea unui beneficiu net de 413 lei pe cap de porc din rasa Mangalița și de 215 lei pe cap de porc din rasa Alb de carne. In ansamblu, beneficiul net realizat de gospodărie la ambele loturi a fost de peste 400.000 lei. La efectuarea calculelor s-a constatat însă că prețul de cost al unui kilogram de carne de la porcii din rasa Mangalița este de 3,93 lei, în timp ce la cei din rasa Alb de carne este de 5,18 lei. Aceasta a demonstrat ceea ce de altfel se observase în timpul experimentării celor două loturi, că rasa Mangalița se pretează mai bine la îngrășarea în libertate. Cauza? Porcii din rasa Mangalița sînt mai rezistenți la intemperii, folosesc mai bine pășunea, le place mai mult mișcarea.

Bazați pe învățămintele căpătate, lucratorii din gospodăria agricolă de stat Cenei au îngrășat în anul 1958 peste 2.000 de porci din rasa Mangalița sau din metiși de Mangalița obținuți prin încrucișări cu rasele Cornwall, Bazna și Alb de carne. Procesul de îngrășare nu s-a terminat încă, dar rezultatele de pînă acum lasă să se întrevadă în mod cît se poate de limpede că metișii din Mangalița cu Cornwall vor fi cei mai economici. Ei au avut tot timpul pe parcursul îngrășării un avans de 7—10 kg spor în greutate față de ceilalți metiși și chiar față de lotul martor (Mangalița pură). De aceea, conducerea unității s-a hotărît să orienteze în anul viitor întreaga activitate a sectorului porcin spre obținerea și îngrășarea metișilor care se vor dovedi a fi cei mai rentabili.

Din cele spuse pînă acum este limpede că îngrășarea porcilor în libertate prezintă o serie de avantaje demne de luat în seamă. In primul rînd, ea necesită doar niște adăposturi simple și ieftine, pe deplin realizabile din resurse locale (lemn de salcîm, nuiele de salcie, paie, stuf). De asemenea, prin pășunatul intensiv de la înțărcare pînă la ultima fază de îngrășare, se valorifică producția celor mai degradate terenuri (bălți, păpurișuri etc.). Mișcîndu-se în aer liber porcii profită de razele solare, devin mai rezistenți la boli și intemperii. Totodată, consumînd multă masă verde (bogată în vitamine) își măresc puterea de digestie și volumul aparatului digestiv, ceea ce le permite să asimileze mai bine furajele din ultima fază de îngrășare. In ceea ce privește aspectul economic al problemei, de asemenea, trebuie subliniat faptul că prin pășunatul pe pășuni, miriști și arii se fac economii importante de furaje concentrate, iar prin consumarea porumbului știuleți direct din lan se reduc cheltuielile de manipulare a acestuia. In plus, poate fi valorificat în bune condiții porumbul care din cauza brumelor timpurii nu ajunge la maturitate și care practic nu ar mai putea fi păstrat peste iarnă. In sfîrșit, aplicînd această metodă se reduce numărul de îngrijitori și li se ușurează munca, aceștia ne mai fiind nevoiți să manipuleze bălegarul, așternutul etc.

Ținînd seama că în ultimii ani, această metodă și-a găsit o aplicare din ce în ce mai largă și în alte țări, printre care U.R.S.S., R. D. Germană R. P. Polonă etc., considerăm că e de datoria Direcției generale zootehnice din Departamentul Gostat s-o studieze și s-o recomande tuturor gospodăriilor agricole de stat din țara noastră, care au condiții asemănătoare cu cea din Cenei.

L. GHEORGHE

Din experiența colectiviștilor din Miercurea

Acum cîtva timp, ziarul nostru a publicat o știre în care se arăta că gospodăria agricolă colectivă din Miercurea, raionul Sebeș, a obținut de pe urma cultivării plantelor tehnice un venit bănesc de 10.000 de lei la ha. Deoarece mai mulți colectiviști ne-au rugat să arătăm cum de a reușit gospodăria din Miercurea să ajungă la acest rezultat, am găsit cu cale să vorbim mai pe larg de experiența și foloasele dobîndite de gospodărie prin cultivarea plantelor tehnice.

Gospodăria agricolă colectivă din Miercurea, raionul Sebeș, are peste 500 de ha teren. Ramura de producție principală este cultura cerealelor, care ocupă aproape jumătate din suprafața arabilă. Colectiviștii se ocupă însă și cu alte ramuri ale agriculturii, cum este creșterea animalelor și grădinăritul, 90 la sută din veniturile realizate de gospodărie sînt aduse de ramurile anexe. De curînd, membrii gospodăriei colective din Miercurea au început să cultive și plante tehnice, iar rezultatele obținute sînt deosebit de bune.

Pînă nu de mult colectiviștii nu și-au dat seama de veniturile bănești importante și avantajele pe care le pot realiza cultivînd plantele tehnice. Cu ajutorul organizației de partid din gospodărie, consiliul de conducere a convins pe colectiviști de necesitatea introducerii acestor valoroase culturi. In urma acestui fapt, membrii gospodăriei au hotărît să cultive anul acesta 10 ha cu sfeclă de zahăr și 10 ha cu tutun. Rezultatele au fost din cele mai bune. De pe fiecare hectar cultivat cu sfeclă și tutun s-a obținut un venit de 10.000 de lei. Atît producția de sfeclă de zahăr cît și cea de tutun au fost destul de bune cu toate condițiile climatice nefavorabile; astfel numai de pe cele 10 ha cu tutun s-a cules un vagon de foi.

Iată cîteva din lucrările aplicate la sfecla de zahăr. Terenul destinat acestei culturi a fost dezmiriștit, apoi arat adînc toamna la 22—27 cm; odată cu arătura au fost băgate sub brazdă cam 25 000 kg la ha gunoi de grajd. Primăvara, înainte de a se grăpa, pe teren au fost împrăștiate îngrășăminte chimice (azotat de amoniu și superfosfat). Cultura de sfeclă a fost rărită și prășită ori de cîte ori a fost nevoie.

Cultivarea plantelor tehnice a adus colectiviștilor avantaje însemnate. Ei vor primi în curînd mari cantități de bumbac, zahăr și borhot pentru recoltele predate unităților contractante.

Pe de altă parte, cultivarea plantelor tehnice a dat posibilitate gospodăriei să folosească din plin brațele de muncă și să aplice o mai bună rotație a culturilor. Bunăoară, anul trecut gospodăria a însămînțat grîu după plante tehnice. Drept urmare, colectiviștii au obținut în medie 2.100 kg grîu la ha.

După cum se vede cultura plantelor tehnice, pe lîngă faptul că asigură importante venituri bănești colectiviștilor, aduce o serie de avantaje care întăresc unitățile agricole cooperatiste.

GH. ROȘU

HARNICI CULTIVATORI DE OREZ

VIRGIL ENACHE este brigadier orezar la colectiva din satul Gimbășani, raionul Slobozia. De cultura orezului el se ocupă de vreo 4-5 ani. Și în fiecare toamnă, la recoltat, de pe ogoarele gospodăriei s-au cules roade bogate de orez. In acest an colectiva din Gimbășani a avut cultivată cu orez o suprafață de 21 de ha. Cînd s-au făcut socotelile s-a văzut că de pe suprafața cultivată s-au obținut peste 79.000 de kg. de orez, ceea ce înseamnă aproape 4.000 de kg. în medie la ha. In obținerea acestei producții un merit deosebit îl are și iscusitul brigadier.

Anul acesta colectiva „Ștefan Gheorghiu" din comuna Andrășești, regiunea București, a avut cultivat cu orez o suprafață de 25 ha. Recolta medie la hectar de pe o parcelă de 18 ha a fost de 4.500 de kg. Pe restul suprafeței s-au obținut 6.000 de kg la hectar. Venitul net adus colectiviștilor de cultura orezului a fost de 120.000 de lei. Pentru acesta cuvinte de laudă i se pot aduce lui **DUMITRU DIANCOV**, șeful brigăzii de orezari.

Exact 391.818 lei a cîștigat în anul acesta gospodăria colectivă din comuna Piua Petrii, raionul Fetești, de pe urma cultivării orezului. Aceasta i-a făcut pe colectiviști ca zilele trecute să propună ca în anul viitor să mărească suprafața ce o vor cultiva cu orez. E o hotărîre bună, care desigur, va face ca veniturile bănești ale colectiviștilor din Piua Petrii să crească și mai mult. La succesele gospodăriei în cultura orezului au contribuit toți colectiviștii. In mod deosebit s-a evidențiat însă **AL. V. MIHAI**, care a condus lucrările în orezărie.

Un harnic și priceput cultivator de orez este și **NIȚA CIOARA**, responsabilul orezăriei ce o posedă gospodăria colectivă „Kirov", din comuna Țăndărei, raionul Fetești. Și la această colectivă cultura orezului a dat an de an recolte bogate. In 1956 s-au obținut în medie la ha aproape 3.050 de kg, în 1957 peste 3.100 de kg. iar în anul acesta aproape 4.000 de kg. Veniturile aduse colectiviștilor de cultura orezului au fost pe măsura producției: mari.

NOI OGOARE UNITE

Două întovărășiri la Vurpăr

Dorința de un trai tot mai bun o are orice om muncitor — tînăr sau bătrîn. Cel care își muncește ogorul de cum se desprimăvărează și pînă cînd cade zăpada, indurînd frigul ori arșița, nu se străduiește decît pentru a smulge pămîntului cît mai multe roade, pentru a agonisi cît mai multe bucate pentru el și familia sa. Cu toate acestea, s-a dovedit cu prisosință că fîșia de pămînt lucrată cu doi bouleni (sau cu două vaci cum este obiceiul prin părțile unde se află și comuna Vurpăr) nu e în stare să îndeplinească dorința plugarului. Pămîntul îmbucătățit nu poate să cunoască, în lung și în lat, brazda adîncă de tractor, brazda aducătoare de belșug. Pe petice de pămînt răzlețe, munca se face mai anevoie și fără prea mari foloase. De unul singur, omul se zbate, cum e vorba, ca: „peștele pe uscat".

Aceste toate adevăruri le-au avut, desigur, în vedere și țăranii muncitori din comuna Vurpăr, raionul Sibiu, care — după cum ne-a înștiințat corespondentul voluntar tov. Mircea Mustață — și-au unit de curînd peticele de pămînt, formînd două întovărășiri agricole: „Infrățirea" inaugurată în luna octombrie și „7 Noiembrie" inaugurată în luna noiembrie. In cea dintîi au intrat 13 familii cu 49 hectare (cu tot pămîntul care l-au avut), iar în cea de a doua au intrat 17 familii cu 55 hectare.

Așadar, la dorința acestor oameni de a-și făuri un trai tot mai bun s-a adăugat acum și putința, căci ogoarele lor unite, priceperea și hărnicia înmănunchiate, munca în comun, înfrățită îi va ajuta să smulgă pămîntului recolte bogate de grîu, porumb, sfeclă de zahăr etc., așa cum n-au reușit să obțină ca țărani individuali.

Drumul pe care au pornit de curînd țăranii muncitori din Vurpăr, drumul muncii în comun pe tarlale întinse, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor statului, este drumul belșugului, al vieții pline de bucurii.

R. S.

Producţia a dat învăţămîntului agrozootehnic — un calificativ bun

Iarna trecută, în raionul Paşcani au existat 38 de cursuri şi cercuri agrozootehnice. Numărul celor care le-au urmat efectiv este de 833, iar lecţiilor ţinute de peste 550. Cele trei cifre ne arată că-n medie de fiecare curs şi cerc s-au ţinut mai mult de 15 lecţii. Planificate erau 14. Aceasta denotă o bună desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă. Dar bunul mers al învăţămîntului se poate constata nu atît din cifrele care privesc numărul lecţiilor, cît din producţiile obţinute de cursanţi.

Comuna Cristeşti a avut un cerc cu femeile în satul Hereşti şi două cursuri: unul cu colectiviştii la sediul gospodăriei şi altul cu ţăranii muncitori individuali şi întovărăşiţi la căminul cultural. La cererea cursanţilor numărul lecţiilor a fost sporit. La cursul ţinut cu ţăranii întovărăşiţi s-au predat 16, la cercul urmat de femei 18. Foarte bine s-a desfăşurat cursul de la gospodăria colectivă condus de agronomul Nicolae Nichita şi de către tehnicianul veterinar Alexandru Anicolaiei.

Aplicînd în practică cele învăţate, colectiviştii din Cristeşti au obţinut producţii mari. La grîu, de exemplu, gospodăria colectivă a întrecut producţia cursanţilor din sectorul individual cu circa 300 de kg. la hectar. Diferenţa de producţie se explică prin aceea că în sectorul individual cursanţii n-au putut aplica, datorită limitelor gospodăriei mici, tot ce au învăţat la cursul agrotehnic. Acest fapt i-a determinat pe foştii cursanţi să ceară primirea în unităţile cooperatiste. Iată deci că la lărgirea sectorului cooperatist contribuie, în felul arătat, şi învăţămîntul agrozootehnic. Şi cursanţii din sectorul individual au obţinut cu circa 200 de kg. mai mult grîu la ha decît consătenii lor care, avînd cunoştinţe mai puţine, şi-au muncit mai prost pămîntul.

Celelalte culturi au adus, de asemenea, producţii mari colectiviştilor din Cristeşti. Astfel, ei au obţinut la hectar 1.927 de kg. de orz, 1.600 kg. de floarea-soarelui, 4.000 de kg. porumb-ştiuleţi, 1.648 kg. de ovăz. La ultima cultură producţia medie la hectar a comunei a fost de numai 750 de kg. Cam în aceeaşi proporţie a fost depăşit sectorul individual şi la celelalte culturi înşirate aici.

Exemple de ceea ce înseamnă aplicarea în practică a cunoştinţelor căpătate la cursurile agrozootehnice se pot da încă foarte multe. Deşi cifrele obosesc, cer îngăduinţa să mai înşir două. În condiţiile nefavorabile care cu numai 10-15 ani în urmă aduceau producţii de foamete, colectiviştii din Mogoşeşti au recoltat în acest an de pe un teren cu slabă fertilitate naturală peste 2.000 de kg. de floarea-soarelui şi 4.500 de kg. de porumb la hectar.

Iată de ce producătorii agricoli de pe întinsul raionului Paşcani aşteaptă cu nerăbdare deschiderea învăţămîntului agrozootehnic de masă. Răspunzînd dorinţei ţăranilor muncitori, organele agricole raionale au pregătit în vederea deschiderii a 72 de cercuri şi cicluri de conferinţe agrozootehnice. După cum se vede mai multe decît au fost în iarna trecută. Este neîndoielnic că aceste cercuri şi cursuri vor desfăşura şi de astă dată o activitate rodnică. E bine ca lectorii să folosească exemple ca cele existente în comunele Cristeşti şi Mogoşeşti pentru a arăta cursanţilor că regulile agrotehnice pot fi aplicate în întregime cu cele mai bune rezultate, în gospodăria colectivă. Totodată socotim necesar ca încă de pe acum să fie repartizate cercurilor mici loturi de teren. Anul acesta, pe motiv că cele învăţate nu se aplică în cultura mare, numai două cercuri au avut loturi demonstrative. Cursanţii pot ca pe loturile demonstrative să cultive plante de soiuri şi hibride diferite, aplicînd regulile agrotehnice diferenţiate potrivit condiţiilor locale de climă şi sol.

Înzestrate cu loturi demonstrative, cercurile pot contribui în şi mai mare măsură la răspîndirea cunoştinţelor agrozootehnice în rîndul oamenilor muncii din agricultura raionului Paşcani.

M. CALIANU

In raionul Lehliu

Munca de propagandă agricolă poate fi intensificată

Lehliu este unul dintre raioanele regiunii Bucureşti, cu mari posibilităţi pentru mărirea producţiei agricole la hectar. Pămînturile celor 21 de comune din acest raion din Bărăgan sînt deosebit de fertile. Ca urmare a cooperativizării complete a raionului, membrii celor 16 gospodării colective şi 120 de întovărăşiri agricole au putinţa să folosească în munca lor de fiecare zi metode agrotehnice înaintate, menite a-i ajuta să obţină producţii bogate.

Ştiind că numai printr-o susţinută muncă de popularizare a succeselor obţinute de gospodăriile colective este posibil ca un număr cît mai mare de ţărani muncitori să pornească pe drumul acestei forme superioare de cooperare agricolă şi să lucreze ogoarele potrivit ştiinţei agrozootehnice, inginerii şi tehnicienii din colectivul de muncă al secţiei agricole a raionului şi cei de la comune s-au străduit în acest an să folosească pe scară largă diferitele mijloace de propagandă puse la dispoziţie, în vederea îndeplinirii scopurilor de mai sus.

În primul rînd, merită să fie subliniat faptul că la sediul sfatului popular al raionului a fost organizată o expoziţie agricolă cu caracter permanent în cadrul căreia, prin grafice şi exponate din diferite unităţi cooperatiste, s-a demonstrat cît de bune rezultate se pot obţine folosindu-se mijloacele mecanizate ale S.M.T.-urilor şi aplicîndu-se în cît mai mare măsură metodele agrozootehnice. Această expoziţie a fost vizitată de mii de oameni din întregul raion. În prezent, se strîng exponate din diferite comune şi se lucrează la alte panouri şi grafice care vor oglindi — în cadrul unei noi expoziţii agricole permanente, — realizările obţinute de către gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole. Noua expoziţie urmează a fi deschisă la 1 decembrie.

De mare folos, în ce priveşte dezvoltarea sectorului agricol cooperatist şi creşterea nivelului cunoştinţelor agrozootehnice a ţăranilor muncitori din raion, au fost vizitele organizate de către secţia agricolă a raionului în unităţile cooperatiste mai puternice.

În cursul anului 1958, pînă la începutul lunii noiembrie au fost organizate 9 vizite la gospodării cum sînt cele din Radu Vodă, Lupşanu sau Pelinu. Cu ocazia vizitei ce s-a organizat la colectiva din Săpunari, întovărăşiţii din Cobuzu au putut vedea cu ochii lor construcţiile ridicate aci în ultimii ani, magaziile cu cereale, remizele şi fermele sectorului zootehnic, toate realizate prin munca unită a colectiviştilor — ca şi belşugul din casele acestora. În bună măsură cele văzute au contribuit la convingerea întovărăşiţilor din Cobuzu, care de curînd, au pus bazele unei noi gospodării colective în raion.

Ca urmare a popularizării metodelor zootehnice şi rezultatelor bune obţinute în unele unităţi cooperatiste, cît şi prin munca de îndrumare a medicilor veterinari şi tehnicienilor zootehnişti, colectiviştii şi întovărăşiţii, — dînd viaţă îndrumărilor consfătuirii de la Constanţa, au mărit mult în acest an efectivul de animale. La gospodăria colectivă din Pelinul, de exemplu, efectivul de animale a crescut în ultimele luni la: 104 porcine, 30 oi cu lapte, 512 oi, 288 păsări; la colectiva din Săpunari la: 27 vaci, 500 de oi, 62 porci, 970 de păsări etc.; la colectiva din satul Radu Vodă la: 24 de vaci, 100 de porci, 100 de păsări, 885 de oi etc.

O mare atenţie au acordat şi acordă inginerii şi tehnicienii de la secţia agricolă a raionului Lehliu şi învăţămîntului agrozootehnic de masă. Anul trecut, peste 1.300 de ţărani muncitori au urmat lecţiile diferitelor cursuri organizate. Anul acesta, dintre lectorii ce vor funcţiona anul trecut, au fost recrutaţi peste 100. Pregătirile pentru noul an de învăţămînt în raion au fost terminate. Începînd de la 1 decembrie 1958, cursurile agrozootehnice de masă vor fi urmate de peste 2.000 de ţărani muncitori. De acum, în fiecare comună, broşurile şi cărţile repartizate de către Direcţia Propagandei din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii (cu excepţia celor cu caracter zootehnic, care n-au sosit încă la raion).

Străbătînd multe sate ale raionului Lehliu m-am convins însă că aci s-ar obţine rezultate şi mai bune în privinţa dezvoltării sectorului agricol socialist şi creşterea producţiei agricole, dacă în munca de propagandă agricolă s-ar folosi pe larg şi alte mijloace.

De exemplu, anul trecut, numai într-o singură comună din raion şi anume I. C. Frimu, s-a organizat un lot demonstrativ. Schimbul de experienţă între unităţile agricole cooperatiste, atît la cultura de cîmp, în livadă şi vie, cît şi în sectorul zootehnic, — la care să participe un număr cît mai mare de ţărani muncitori nu s-a organizat deloc în acest an, cu toate că în multe comune colectiviştii şi întovărăşiţii au ce vedea (cazul de pildă la colectiva din Zimbru, N. Bălcescu, I. C. Frimu, cît şi liceci ca la colectiva din Pelinu etc.).

Nu s-a acordat mare atenţie nici folosirii filmelor agricole, după cum nici staţiile de radioficare din sate n-au desfăşurat o muncă sistematică pentru popularizarea metodelor înaintate agrozootehnice, rezultatelor bune obţinute şi a fruntaşilor în muncă. Ori, nu trebuie uitat că în anul 1959, suprafeţele cultivate cu cereale şi plante tehnice vor creşte şi în acest raion, iar dezvoltarea sectorului zootehnic va trebui să cunoască un ritm şi mai rapid.

Metodele de propagandă agricolă arătate mai sus şi altele ce stau la îndemîna inginerilor şi tehnicienilor de la raion şi comune, vor trebui să constituie mijloace de preţ, cu care aceştia să-şi poată ajuta în viitor pe ţăranii muncitori din satele şi comunele raionului Lehliu, să dobîndească succese şi mai de seamă în opera de transformare socialistă a agriculturii şi creşterea producţiei agricole.

AL. RAICU

GHICITORI

Calul ăsta parcă este,
Năzdrăvanul din poveste
Dacă-nghite iar pe-o nară
Cîmpu-n lung şi-n lat il ară?
(Tractorul)

Ca să pot să satur baba,
Duc cu carul nu cu roaba
Holda-ntreagă o mănîncă
Şi tot mai aşteaptă încă.
(Batoza)

Lelea Floarea cum se scoală
La un cîrd de pui în poală
Şi mi-i culcă grijulie
Dintr-un pui să crească-o mie?
(Semănătoarea)

Să ştiţi bine, cloşcă nu-i
Însă lasă-n urmă pui
Mustăcioşi şi cu chimir
Intr-o clipă face-un şir.
(Secerătoarea)

Nu e bou, dar are coarne
Nu-i nici porc, dar are rît
Cînd îl leg şi-l trag de gît,
Glia-i gata s-o răstoarne?
(Plugul)

I. TERBESCU

CITITORI!

Faceţi din timp abonamente la ziarul **„Agricultura Nouă"** pe anul 1959

Costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe 1 an	lei 20

Abonamentele se primesc de către oficiile poştale şi prin factorii poştali, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factori poştali şi oficii poştale.

SUB TIPAR

CALENDARUL ţărănimii muncitoare pe 1959

Aşteptat cu nerăbdare de cititorii din satele şi oraşele patriei noastre, Calendarul ţărănimii muncitoare pe anul 1959 continuă şi îmbogăţeşte tradiţia creată de apariţia şi răspîndirea almanahurilor scrise pentru ţăranii muncitori, apărute în anii precedenţi.

Calendarul oglindeşte probleme concrete ale muncii de colectivizare, de obţinere a unor recolte bogate, de mecanizare şi electrificare a agriculturii. Specialişti din domeniile: agricultură, pomicultură, viticultură, mecanizare, zootehnie şi medicină veterinară împărtăşesc oamenilor muncii de la sate din experienţa lor în producţie.

In afară de calendarul propriu-zis, unde se pot găsi date importante din istoria patriei, fiecare lună a anului este însoţită de un calendar agrozootehnic unde sînt indicate pe scurt ce anume munci trebuie executate în acea perioadă.

Iubitorii de literatură găsesc în paginile calendarului schiţe, reportaje şi versuri semnate de M. Sadoveanu, M. Beniuc, Panait Istrati, D. Corbea, Şerban Nedelcu precum şi fragmente din scrierile lui Victor Hugo, Mihai Şolohov şi alţii.

Sînt, de asemenea, publicate portrete literare sau biografice ale clasicilor marxism-leninismului, ale unor eroi ai clasei muncitoare ca: E. Thälmann şi Gh. Dimitrov sau deschizători de drumuri în ştiinţă şi cultură: Louis Pasteur, I. P. Pavlov, Filatov, George Enescu etc.

Calendarul capătă un caracter extrem de variat prin publicarea unor articole de filatelie, artă păpuşărească, umor, caricaturi, ghicitori precum şi a unei rubrici pentru cei mici.

Almanahul se încheie cu „Sfaturi agricole", „Sfatul medicului" şi „Sfatul medicului veterinar".

O bogată ilustraţie însoţeşte textul în tot cuprinsul almanahului, dîndu-i un caracter atractiv, plăcut şi interesant.

Calendarul ţărănimii muncitoare nu trebuie să lipsească din nici o casă de ţăran muncitor. El este un prieten şi un sfătuitor preţios.

Asiguraţi-vă din timp obţinerea almanahului prin comenzi de reţinere la toate librăriile săteşti, raionale şi regionale, difuzorii voluntari, cooperativele săteşti, precum şi la librăriile regionale „Cartea prin poştă" sau la librăria „Cartea prin poştă" din Bucureşti, str. Biserica Ene nr. 16, raionul Stalin.

Ce ne spun cifrele...

Cînd nu sînt înşirate fără rost, cifrele spun — lucrul e de acum ştiut — foarte mult. De exemplu: din situaţiile existente la secţia de valorificări a statului popular regional reiese că în regiunea Iaşi se cultivă multă floarea-soarelui. Atît suprafaţa însămînţată cît şi producţiile la hectar sînt în creştere.

In volumul contractărilor floarea-soarelui deţine primul loc întrecînd grîul şi porumbul care şi ele au fost contractate în cantităţi mult mai mari ca anul trecut. De notat că pînă la 31 octombrie în bazele de recepţie intraseră deja trei sferturi din floarea-soarelui contractată. Alte sute de tone fuseseră predate pînă la aceeaşi dată prin sistemul achiziţiilor. Din păcate bazele de recepţie nu se dovedesc la înălţimea producătorilor agricoli. Unele din ele printre care se numără cele din Codăeşti şi Hîrlău au refuzat în cîteva rînduri să primească floarea-soarelui pentru că nu asiguraseră suficient spaţiu de depozitare pentru acest produs.

In ansamblu, se prezintă bine şi preluarea grîului. Cantităţile contractate cît şi cele datorate pentru muncile S.M.T. au fost preluate aproape în întregime. Nu acelaşi lucru se poate spune despre restanţele de cote obligatorii. Deşi de la desfiinţarea cotelor se împlinesc în curînd doi ani, în regiunea Iaşi au mai rămas încă de preluat cîteva sute de tone în contul acestora. Cum se explică această situaţie? Unii tovarăşi din secţia de valorificări o explică prin existenţa restanţierilor insolvabili. Intr-adevăr sînt şi restanţieri insolvabili, dar nu aceasta-i cauza preluării nesatisfăcătoare. Restanţierii sînt risipiţi prin toată regiunea fiind unul-doi într-un sat. Cantităţile pe care le au ei de predat în contul cotelor nu împiedică îndeplinirea planului de preluări pe comună. Acesta poate fi îndeplinit prin depăşirea planului de achiziţii. Din această pricină organele comunale nu se străduiesc ca să fie achitate restanţele din cote. Ele pierd din vedere că aceste cantităţi mici adunate dau o cantitate mare de grîu pe care statul îl ia — nici acest lucru nu trebuie uitat — la un preţ apropiat de preţul de cost.

Un alt aspect ce se desprinde din parcurgerea cifrelor secţiei de valorificări reflectă mersul nesatisfăcător al preluării porumbului. Pînă la 31 octombrie se preluase mai puţin de 10 la sută din cantitatea contractată. Rămînerea în urmă se explică, în parte, prin întîrzierea culesului. De curînd, introducîndu-se sistemul preluării prin echivalente, mersul predărilor s-a accelerat. Merită subliniat faptul că în locul porumbului, mulţi producători predau grîu, floarea-soarelui, carne şi alte produse agricole valoroase.

Cît priveşte produsele animale, la care n-a fost desfiinţat sistemul cotelor, se remarcă sporirea cantităţilor preluate pe bază de contract şi achiziţii. Atît la lînă cît şi la carne mai mult de jumătate din produse au fost preluate prin acest sistem mai avantajos. La carne, de pildă, prin contractări şi achiziţii s-au preluat circa două treimi din cantitatea livrată statului. Planul de contractări a fost îndeplinit în proporţie de 133 la sută, ceea ce reprezintă mii de tone de carne peste plan. Contractînd carne în cantităţi mari, multor producători li s-a redus din cote. Reducerea reprezintă circa 4 la sută din planul de colectare a cărnii.

Faţă de anul trecut a crescut considerabil contribuţia unităţilor cooperatiste la fondul central al statului. La grîu, contribuţia lor a crescut de aproape trei ori, la orz de peste două ori. Pînă acum gospodăriile colective au livrat statului de aproape trei ori mai multă floarea-soarelui decît în tot cursul anului trecut. La încheierea contractelor sectorul socialist-cooperatist cuprindea circa 40 la sută din suprafaţa arabilă, dar el livrează nu mai puţin de 70 la sută din cantitatea de grîu şi porumb pe care statul o primeşte din regiune. Şi trebuie spus că aici nu intră cantităţile predate prin contracte individuale de către colectivişti şi întovărăşiţi. In raionul Hîrlău sînt gospodării colective care au contractat cu statul pînă la 500 de kg. de grîu la hectar. Acolo unde producţiile au fost pe măsura posibilităţilor cele 500 de kg. de grîu contractate de fiecare hectar au putut fi predate fără să afecteze nevoile colectiviştilor.

Ca urmare a lărgirii sectorului cooperatist, dar mai ales ca urmare a sporirii volumului de lucrări mecanizate, s-a dublat contribuţia muncilor S.M.T. la fondul central. Dar contribuţia S.M.T. este mult mai mare decît o arată cifrele care o privesc. Mecanizarea lucrărilor a adus sporuri de sute de kg. de produse la hectar ceea ce a permis unităţilor cooperatiste să contracteze şi să vîndă statului mai mult. Prin reducerea costului lucrărilor efectuate cu maşinile, produsele primite în contul muncilor S.M.T. revin statului la un preţ cu circa 9 la sută mai scăzut decît anul trecut.

In curînd încep şi în regiunea Iaşi încheierile de contracte pentru anul următor. Se prevede de pe acum că pentru 1959 se vor încheia contracte şi se vor prelua produse în cantităţi mai mari decît anul acesta. Preţurile bune oferite de stat precum şi priceperea crescîndă a agricultorilor moldoveni, care, uniţi în gospodării şi întovărăşiri, obţin recolte tot mai mari, stau la baza acestei prevederi.

M. HOBIŢAN

INGINERII AGRONOMI DIN PROMOŢIA „1908" AU SĂRBĂTORIT 50 DE ANI DE ACTIVITATE

De curînd a avut loc la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti, sărbătorirea a 50 de ani de activitate a inginerilor agronomi din promoţia „1908" a şcolii superioare de agricultură Herăstrău. Cu acest prilej, pe lîngă absolvenţii promoţiei amintite: E. Grinţescu, D. Chiţoiu, Cristodor Gheţu, E. Cludin, R. Calciu, şi alţii, au participat şi numeroşi profesori universitari şi studenţi.

Toţi cei care au luat cuvîntul la această solemnitate au arătat greutăţile mari ce trebuiau să le întîmpine în trecut tinerii care doreau să înveţe o şcoală agricolă.

— In regimul burghezo-moşieresc nu numai că învăţămîntul agricol număra doar cîteva şcoli, dar şi acelea erau lipsite de o bază materială corespunzătoare, a spus în cuvîntul său tov. ing. E. Grinţescu. Astăzi cu totul alta este situaţia. Invăţămîntul agricol este organizat pe baze noi, iar şcolile sînt înzestrate cu cîmpuri de experienţă şi laboratoare moderne. In prezent şcolile agricole sînt atît de numeroase încît astăzi sînt frecventate de zeci de mii de elevi şi studenţi. Bunăoară, numai în învăţămîntul profesional şi mediu agricol învaţă peste 45.000 elevi, fără a mai aminti pe cei 6.000 de studenţi din cele 5 institute de învăţămînt agricol superior. Vedem cu ochii noştri cum aci la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" într-o clădire monumentală, fii de ţărani muncitori învaţă în condiţii din cele mai bune, lucru ce nu se putea întîmpla în trecut.

Şcolile agricole numeroase, Institutele de cercetări agricole noi înfiinţate ca şi baza tehnică materială complexă cu care este înzestrată agricultura în prezent este o dovadă grăitoare a grijii pe care o acordă statul democrat popular dezvoltării agriculturii, a încheiat vorbitorul. Ceilalţi care au mai luat cuvîntul au subliniat la rîndul lor realizările grandioase petrecute în agricultură în anii regimului de democraţie populară. Felicitînd pe absolvenţii de odinioară pentru cei 50 de ani de activitate, tov. profesor N. Zamfirescu, rectorul Institutului Agronomic „N. Bălcescu" a încheiat cuvîntul său astfel:

— Generaţiile de agronomi, zootehnişti, mecanizatori şi alţi specialişti care învaţă în condiţii excepţionale în prezent au mîndria că pot lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre, pentru continua sporire a producţiei agricole, pentru bunăstarea întregului popor muncitor.

B. TRAIAN

In afară de rechizite şi manuale şcolare, librăria comunală din Buftea este în permanenţă aprovizionată cu ultimele noutăţi literare. Cumpărătorii de toate vîrstele găsesc aci cărţi folositoare pentru îmbogăţirea cunoştinţelor.

In fotografie: gestionarul Niculaie Baie recomandă o carte nou apărută elevilor Sandu Ion şi Ticu Nicolae.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Ghişeie C.E.C. la sate

Casa raională C.E.C. Paşcani se preocupă necontenit să cuprindă în acţiunea de economisire un număr cît mai mare de cetăţeni. In acest scop, ea a sporit la 53 numărul ghişeielor C.E.C. Aproape jumătate din acestea funcţionează la sate, iar nouă sînt chiar în incinta unităţilor agricole socialiste pe care le deservesc.

In momentul de faţă în raion continuă cu intensitate livrarea către stat a produselor agricole contractate. Sumele încasate de contractanţi în ultimul timp depăşesc cifra de 5 milioane. Există, aşadar, posibilitatea ca printr-o susţinută muncă de lămurire să fie atrase prin C.E.C. noi fonduri băneşti în circuitul financiar.

Felurite ŞTIRI

In cursul săptămînii trecute a plecat la Geneva tov. ing. Mircea Romaş, director general în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii pentru a participa la cea de-a 10 sesiune a Comitetului pentru probleme agricole al Comisiei economice a Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru Europa.

★

Cooperaţia de consum continuă în întreaga ţară acţiunea de preluare a produselor contractate. Pînă zilele trecute au intrat în magaziile statului numai prin achiziţii şi contractări cu cooperaţia peste 33.000 de tone de porumb din noua recoltă şi peste 40.000 de tone de floarea-soarelui.

★

Cu prilejul expoziţiei agricole regionale deschisă la Oradea, 120 de unităţi agricole cooperatiste şi ţărani muncitori cu gospodării individuale, fruntaşi în producţia agricolă, au primit diplome de merit din partea sfatului popular regional.

★

In întreaga ţară continuă acţiunea de preluare a cantităţilor de porumb şi floarea-soarelui contractate. In regiunea Constanţa, de pildă, au fost predate pînă la 21 noiembrie la bazele de recepţii cu aproape 11.000 de tone de porumb mai mult decît pînă la aceeaşi dată a anului trecut.

★

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Olteniţa, regiunea Bucureşti, raion complet cooperativizat, au luat iniţiativa patriotică de a organiza în cursul săptămînii trecute o zi record pentru predarea produselor contractate cu statul. La cele 2 baze de recepţie din Olteniţa şi Budeşti, în ziua record colectiviştii şi întovărăşiţii au predat peste 110 vagoane de cereale.

★

Constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin şi-au îndeplinit cu aproape 50 de zile înainte de termen planul producţiei globale pe anul 1958. In cursul acestui an, colectivul uzinei a dat patriei şi 100 de tractoare din noul tip UTOS-27 Universal, care poate fi utilizat nu numai pentru arat şi semănat, ci şi la alte lucrări agricole.

★

In regiunea Timişoara, aproape 90 de gospodării colective şi-au predat în întregime pînă la 21 noiembrie cantitatea de porumb contractat în acest an. Sînt fruntaşe gospodăriile colective din Lenauheim, Biled, Iecea Mare, Nădlac, Saravale, care au contractat fiecare 100—200 de tone porumb.

★

Zilele trecute la gospodăria colectivă „16 Februarie 1933" din comuna Catane Vechi a avut loc o consfătuire a preşedinţilor gospodăriilor colective şi preşedinţilor sfaturilor populare comunale din raionul Băileşti cu privire la valorificarea resurselor locale pentru dezvoltarea creşterii porcilor. Cu acest prilej, participanţii la consfătuire au hotărît să organizeze în bălţi 3 crescătorii de porci ale gospodăriilor colective din acest raion.

Trebuie să ne pregătim de urcuş

De curînd, într-o dimineaţă de sfîrşit de toamnă, cînd soarele sclipea cu puteri sfîrşite, întristător de neputincios, am poposit pentru prima dată la sediul gospodăriei colective din Miercurea, raionul Sebeş. Cum oamenii sînt comunicativi, curînd în carnetul meu au prins a se aşterne fapte şi întîmplări, care înfăţişau deopotrivă începuturile acestei gospodării, ca şi cele mai arzătoare frămîntări ale membrilor ei.

...In preajma lui 1950 dorinţa înfiinţării unei gospodării colective cuprinsese multe familii de ţărani muncitori din Miercurea. De aceea, îmi povesteşte tovarăşul Cacoveanu, secretarul organizaţiei de partid, numai într-o singură zi, 21 de familii au făcut cereri de înscriere. Primii care au luat această hotărîre au fost desigur ţăranii împroprietăriţi, mulţi dintre ei membri de partid.

La 26 mai 1950, în ziua inaugurării, în curtea noii gospodării colective 71 de familii trăiau un moment solemn şi emoţionant. Bucuria izbucnise nestăvilită. Bărbaţii strînşi în grupuri se mişcau gravi de pe un picior pe altul, glumeau, şi îşi dădeau pălăriile de paie pe ceafă, rîzînd gros. Copiii, ca întotdeauna poznaşi şi neastîmpăraţi se hîrjoneau zgomotos printre grupurile celor vîrstnici.

Cam aşa ar înfăţişa un pictor începutul. Noii colectivişti aveau, în afară de încrederea în noul drum pe care porneau, cîţiva cai, 6 vaci, 5 perechi de boi, 12 pluguri, 4 căruţe şi o suprafaţă de 140 de hectare. S-au aşternut însă aprig pe treabă. Au amenajat grajdurile vechi, au făcut primele construcţii. Peste un an, doi au schimbat caii, vînzînd cîte 4—5 pentru a cumpăra unul bun de muncă.

Şi cu vacile au avut de furcă. Toate 6 erau slabe şi vlăguite, căci foştii lor stăpîni le folosiseră din greu la arat. De aceea colectiviştii au trebuit să le vîndă pentru a cumpăra în locul lor vaci Siemental de lapte.

In aceşti ani au avut destule greutăţi de înfruntat. Dar, colectiviştii din Miercurea stăpînesc pămînturi bune, roditoare şi mai ales sînt agricultori pricepuţi. In ultimii ani valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 36, şi chiar 40 de lei. Cel ce-i cunoaşte pe colectivişti poate să vadă schimbările ivite în viaţa şi traiul lor. In cîţiva ani 36 dintre ei şi-au construit case noi. Colectiva i-a ajutat dîndu-le avansuri în cereale, transportîndu-le materialele şi în felurite alte împrejurări. Dar sînt oare colectiviştii din Miercurea mulţumiţi cu ceea ce au realizat pînă acum? Se întreabă ei oare dacă ar fi putut face mai mult?

Vorbesc trei oameni despre colectiva lor

Colectivistul Fera Ion e de statură mijlocie, dar bine clădit. Sub şorţul albastru agăţat cu o bretea pe după gît îi ghiceşti încă puterea, forţa. Părul ţepos tăiat scurt, faţa blajină şi vorba îl întineresc simţitor. De aceea rămîi surprins cînd afli că are 57 de ani. Pînă în anul 1945 Fera Ion nu a avut pămînt. A argăţit împreună cu fratele său încă de la vîrsta de 10 ani. Cînd a murit şi tatăl său, în primul război mondial, au dus-o pe sora lor la orfelinat, iar ei au plecat unde au văzut cu ochii ca să cîştige o pîine. Cînd povesteşte peregrinările sale glasul îi tremură uşor. In 1945 Fera Ion a fost primit în partid. In gospodăria colectivă a intrat încă de la înfiinţarea ei. Un an a fost chiar preşedinte. Acum este membru în consiliul de conducere. Colectivistul Fera Ion m-a impresionat prin ideile sale cutezătoare, bine argumentate. Primul lucru pe care mi l-a spus se referea la dezvoltarea zootehniei. „Nu este satisfăcătoare" începu el discuţia. Şi ca să mă convingă mi-a dat un exemplu. „Cu posibilităţile pe care le avem noi nu putem gunoi decît 15 la sută din suprafaţa arabilă, căci aproape tot gunoiul nostru de grajd îl primeşte grădina de zarzavat. Noroc că mai punem ceva trifoi şi primim de la stat unele îngrăşăminte chimice. De doi ani de zile avem o arătură foarte bună. Dacă pămîntul nostru, pe care nu-l are nici o gospodărie colectivă din împrejurimi ar primi şi îngrăşămintele naturale trebuincioase, atunci am obţine recolte mult superioare, din care am acoperi şi consumul necesar celor 200 de capete vite mari cît ne-ar trebui pentru a produce acest îngrăşămînt. Şi nu uitaţi că aceste vite ne-ar aduce şi venituri însemnate în produse.

Astăzi noi, nu scoatem mai mult de 50 de saci de porumb la hectar, deşi lucrăm pămîntul mecanizat. Şi nu vom obţine această diferenţă pînă nu-i vom da îngrăşăminte naturale necesare, care vor îmbogăţi pămîntul, vor îmbunătăţi structura lui.

Cred de asemenea că noi putem îngrăşa mai mulţi porci, iar vacile care acum nu dau decît 1.800 de litri de lapte de fiecare printr-o furajare mai bună ar putea aduce venituri şi mai mari.

De multe ori mă mustră cugetul cînd văd că nu folosim toate posibilităţile de dezvoltare pe care le avem. Vor avea dreptate colectiviştii să ne tragă la răspundere pe noi cei din consiliul de conducere şi pe preşedinte pentru că nu facem totul pentru a ridica puterea economică a gospodăriei.

Tovarăşul Cacoveanu Niculae, secretarul organizaţiei de partid, a fost printre cei care au pus tot sufletul pentru înfiinţarea acestei gospodării. Astăzi el este şeful unei echipe la o brigadă de cîmp, iar soţia sa şefă de echipă la grădină. Au muncit cu sîrguinţă amîndoi. Şi au putut să vadă pentru prima oară în casa lor, belşugul. De curînd au terminat o casă nouă, cu patru camere. Copiii, afară de cel mic, sînt rostuiţi la locurile lor.

Poate că unii cititori ar fi îndreptăţiţi să se mire cînd vor afla că tov. Cacoveanu nu e de loc mulţumit totuşi cu ce a realizat. Nu este vorba desigur de realizările personale, ci de felul cum s-a dezvoltat gospodăria colectivă. După părerea tov. Cacoveanu, gospodăria a avut în fiecare an rezultate bune. Căci nu este puţin să primeşti 7 kg. grîu la ziua-muncă sau să ajungi la un fond de bază de aproape 900.000 lei. Imi spune însă că dacă colectiva ar fi avut o conducere mai fermă şi mai clarvăzătoare astăzi ei ar fi fost cu mult mai departe. Această conducere ar fi trebuit să arate în mod convingător colectiviştilor avantajele creşterii vitelor, ale dezvoltării viticulturii, pomiculturii, şi stupăritului. Şi mai ales trebuia să lupte cu fermitate împotriva risipei, a celor care primejduiesc avutul obştesc, a neglijenţelor în muncă (anul trecut s-a uscat în pepinieră 50.000 buc. de viţă altoită din cauza nepriceperii celor puşi s-o lucreze).

Dar cel mai mare pericol care ne pîndeşte, continuă tov. Cacoveanu, este automulţumirea. Mulţi dintre colectiviştii noştri se uită în urmă să vadă cît mai au pînă să ne ajungă gospodăriile mai tinere din raion, în loc să privească înainte, să vadă cît mai avem noi pînă vom ajunge pe cei din fruntea noastră. Trebuie să înţelegem că a venit timpul să ne pregătim de urcuş, să obţinem acele rezultate la care ne dau dreptul posibilităţile gospodăriei şi priceperea colectiviştilor noştri.

Am încheiat vizita mea la gospodăria colectivă din Miercurea, numai după ce am ascultat şi cuvintele tov. Tăuşan Ion, preşedintele. Ele mi-au arătat cît de bine venite au fost pentru colectivişti învăţămintele şi indicaţiile consfătuirii de la Constanţa. Astfel, colectiviştii au hotărît să planteze pînă în 1960 o suprafaţă de 3 ha. cu vie, să facă o pepinieră pentru ca în terenurile slab productive să dezvolte pomicultura. Ei şi-au propus de asemenea, să mărească suprafeţele cultivate cu plante tehnice şi grădina de zarzavat, să ridice producţia la hectar la toate culturile şi să dezvolte sectorul zootehnic.

Toate acestea dovedesc un început bun, o evidentă ieşire din automulţumirea de care îmi vorbiseră ceilalţi colectivişti. Conducerii gospodăriei îi revine însă sarcina de mare răspundere de a realiza şi mai ales de a depăşi aceste obiective, căci ele pot fi depăşite. Pentru aceasta trebuie să asculte întotdeauna de glasul celor mai înaintaţi şi mai entuziaşti dintre colectivişti, aceea care privesc cu curaj înainte să se bizuie pe ei pentru ca gospodăria lor să se întărească necontenit.

Trebuie să începeţi urcuşul, tovarăşi.

LUCIAN CURSARU

Mai mult sprijin gospodăriilor colective nou înființate

Inaugurarea de unități cooperatist-socialiste și creșterea numărului de membri în cele vechi, este în toamna aceasta un fenomen caracteristic și satelor hunedorene. Căci, roadele muncii de peste an și bogăția culeasă de colectiviști a atras pe calea muncii în comun sute de familii de țărani muncitori individuali. Dacă în cursul anilor 1956—1957 în regiunea Hunedoara au fost inaugurate doar 3 gospodării colective, numai în luna octombrie a acestui an au luat ființă 5 gospodării colective. Se întrevede ca pînă la sfîrșitul anului, celor 60 de gospodării colective existente să li se adauge altele noi.

Inceputul, ca orice început, este întotdeauna mai greu. De aceea, ajutorarea acestor unități, precum și a celor care au crescut numericește este o datorie de seamă a organelor agricole.

Unele probleme ridicate de noua situație au și fost rezolvate. Astfel, la colectivele din Hățdat, Biscaria și Lăpușnic, comasarea terenului a fost terminată. Colectiviștii au putut însămînța culturile de toamnă fără întîrziere. S-au întocmit actele cuvenite pentru obținerea unor împrumuturi de stat necesare executării primelor lucrări capitale. Alte probleme sînt în curs de rezolvare.

Să ne oprim asupra cîtorva dintre ele. Gospodăria colectivă din comuna Sîntandrei a primit de curînd 80 de familii de țărani individuali. Aceste familii au adus un mare număr de animale — numai cai aproape 80. Se face simțită lipsa de adăpostuiri. Cu puțină strădanie acestei situații i se poate găsi rezolvarea cuvenită. Să ne amintim de măsurile luate în unele comune din regiunea Constanța cu greutăți asemănătoare. Acolo, organele agricole s-au îngrijit de găsirea unor grajduri în care au fost grupate animalele colectivizate — 10-15 la fiecare adăpost. Astfel grupate, animalele de muncă și de producție pot fi date în grija unor colectiviști, care să fie retribuiți corespunzător. Așa cum sînt risipite, nu există destulă siguranță că animalele vor fi bine furajate și se întîmpină greutăți la folosirea lor pentru diferite munci obștești. Nevoia unei asemenea rezolvări provizorii înțelese s-au simte și în celelalte gospodării colective nou înființate.

O altă problemă se ridică în legătură cu membrii noi înscriși. Anume este vorba de aducerea în gospodărie de către aceștia a tuturor bunurilor, conform statutului. Iată, de pildă, colectivistul Razba Mihai din gospodăria „Viață Nouă", raionul Hunedoara, are un cal și un mînz, o căruță cu osii de fier și una cu osii de lemn. A adus în gospodărie doar mînzul și căruța cu osii de lemn. Pe bună dreptate majoritatea noilor colectiviști care au adus în gospodărie animalele și utilajul prevăzute de statut, sînt nemulțumiți de încercarea tovarășului Razba de „a trage pe sfoară" gospodăria.

Secțiile agricole regionale și raionale, bizuindu-se pe sprijinul organelor de partid, trebuie să ducă o neslăbită muncă de lămurire în rîndul noilor colectiviști pentru aducerea în gospodărie a tuturor bunurilor prevăzute de statut. Munca comisiilor de inventariere trebuie să înceapă neîntîrziat.

Sîntem în preajma întocmirii planurilor de producție, eveniment cu totul nou pentru gospodăriile inaugurate în toamna aceasta.

Instructorii contabili ai secțiilor agricole raionale sînt datori, în primul rînd, să ajute temeinic conducerile gospodăriilor colective în stabilirea unor sarcini de plan corespunzătoare posibilităților. Nu trebuie considerată satisfăcătoare munca unor instructori contabili, ca a tov. Mitrea Dorin, de pildă, de la raionul Hunedoara, care ajunge prin gospodării doar atunci cînd trebuie luate cine știe ce situații statistice. E o treabă de curier nu de instructor contabil.

Multă grijă trebuie să dovedească și stațiunea de mașini și tractoare Orăștie, în a cărei rază de activitate intră gospodăriile nou înființate, pentru încheierea contractelor de lucrări ce vor fi executate mecanic.

De ajutorul pe care noile gospodării îl vor primi acum la început, depind multe. Depinde în primul rînd justa profilare a producției agricole, ținîndu-se seama de specificul locului. Și, după cum se știe, pe lîngă sporirea producției vegetale, creșterea animalelor de producție are o veche tradiție în regiunea Hunedoara.

M. IORDACHE

„Griji"... în plus

Nivelul de trai mereu crescînd al țăranilor muncitori este o puternică lovitură dată chiaburimii.

CHIABURII INTRE EI: — Vezi cum e omul ?!... pe vremea noastră nu mai avea grijă să-și cumpere atîtea și mai era și nemulțumit... !

Desen de N. CLAUDIU

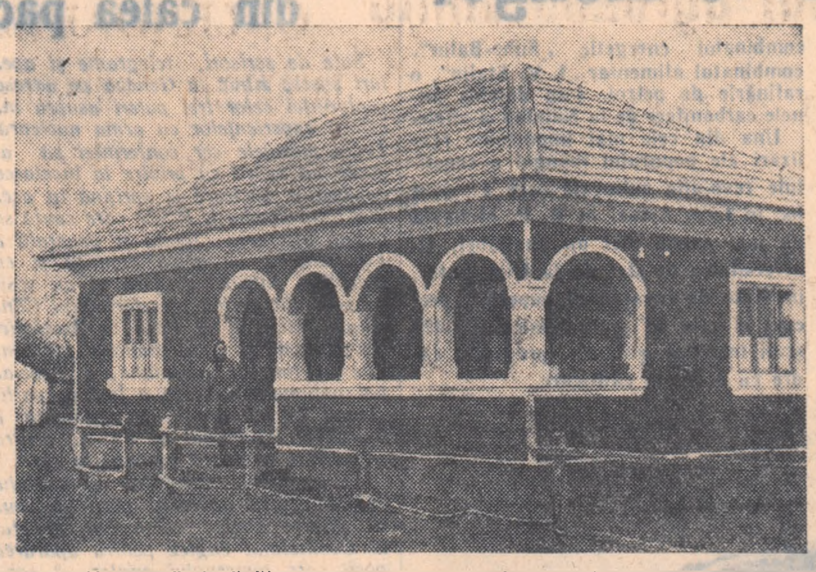
CIFRE și FAPTE din gospodăriile colective

● Gospodăria colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a mai cumpărat după consfătuirea de la Constanța 500 de oi, iar 700 le-a oprit din prăsila proprie. Totodată a cumpărat și 48 capete vite mari și a oprit 12 din prăsilă. Astăzi gospodăria numără 2.564 de oi, 98 de vaci, 202 porci, 135 de gîște, 126 familii de albine etc. Valorificînd pe bază de contract produsele obținute în sectorul zootehnic, gospodăria a realizat 368.370 lei.

● Gospodăria colectivă „1 Mai" din Carei a obținut aproape 6.000 kg porumb știuleți la hectar, 1.900 kg floarea-soarelui la hectar, 1.650 kg grîu la hectar. Din surplus, gospodăria a valorificat 20.000 kg grîu, 10.000 kg porumb, producția de cînepă de pe 15 ha, precum și efectivele de pe 15 ha. precum și însemnate cantități de floarea-soarelui, semințe de cînepă, iar din sectorul zootehnic a vîndut statului 1.800 kg lînă și importante cantități de lapte etc.

● Gospodăriile colective din raionul Huși, regiunea Iași, au ridicat în ultimii ani noi construcții care sînt deja date în folosință: 12 grajduri cu o capacitate de 502 capete, 7 maternități pentru scroafe cu o capacitate de 130 de capete, 7 cotețe de păsări în capacitate de 2.200, 10 saivane pentru oi cu o capacitate de 4.400 capete, 19 magazii pentru cereale în capacitate de 38 vagoane, 9 pătule pentru porumb în capacitate de 75 vagoane, 7 ateliere lemnărie și fierărie, 6 remize pentru adăpostirea utilajelor. Gospodăria colectivă din Sălăgeni și-a construit și o clădire pentru sediu.

CASĂ DE COLECTIVIST

Frumoasă, încăpătoare, noua casă a colectivistului Marin Gheorghe din Topoloveni, regiunea Pitești a fost terminată în acest an. De curînd, Marin Gheorghe și-a instalat și lumină electrică.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Aplicînd învățămintele consfătuirii de la Constanța

Un exemplu din cele multe

Veniturile bănești realizate anul trecut de gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Vadu Săpat, raionul Mizil, s-au ridicat la frumoasa sumă de 1.245.000 lei, iar valoarea zilei-muncă la 42 de lei, din care 24,20 lei reprezintă bani gheață. Din totalul acestor venituri, 1.200.000 lei i-au adus cele 67 ha de vie, iar restul de 45.000 lei au provenit din celelalte sectoare (anul trecut gospodăria avea 4 ha cu livadă pe rod, 155 ha teren arabil, 30 ha pășune bună, 8 scroafe, 243 de oi și 135 de găini).

Din simpla confruntare a cifrelor care indică sursa veniturilor se poate trage concluzia că dezvoltarea și îmbinarea armonioasă a ramurilor de producție nu a constituit o preocupare de seamă a membrilor acestei gospodării. Știind că via le asigură venituri destul de mari, colectiviștii n-au acordat atenția cuvenită dezvoltării celorlalte sectoare, deși posibilități pentru aceasta existau. Așa se explică de ce mulți ani la rînd sectorul zootehnic în gospodărie — excluzînd animalele de muncă — a fost reprezentat numai de cîteva zeci de oi și 7—8 scroafe care nu dispuneau nici de adăposturi corespunzătoare.

După consfătuirea de la Constanța însă, lucrurile s-au schimbat. Dovadă, cumpărarea a 9 vaci de lapte, a 500 de găini de rasă, mărirea numărului scroafelor cu încă 5, precum și grija de a asigura animalelor furajele (printre altele 5 vagoane de siloz) și adăposturile necesare.

Intr-un timp relativ scurt, colectiviștii au ridicat, folosind numai investiții din fonduri proprii, un saivan pentru 500 de oi, o maternitate pentru scroafe cu 20 de boxe, un coteț pentru 1.000 de găini și o casă pentru ciobani.

Acesta este doar un început. Nu mai departe decît la anul, ei vor avea 15 vaci de lapte, 15 scroafe fătătoare, 50 de porci puși la îngrășat, 350 de oi-mame și 1.000 de găini. Dezvoltînd continuu creșterea animalelor, colectiviștii vor avea, fără îndoială, numai de cîștigat. Veniturile realizate din sectorul zootehnic vor veni să le rotunjească pe cele dobîndite de pe urma viei și livezii. Un ban în plus nu strică. Amintim în treacăt că în primăvara anului ce vine livada și via vor crește cu cîteva hectare. In plus, toate golurile din vie vor fi completate. Atît pentru plantațiile noi cît și pentru completarea golurilor vor fi necesare cca. 80.000 vițe.

Exemplul colectiviștilor din Vadu Săpat, demonstrează o dată mai mult, că aplicînd învățămintele consfătuirii de la Constanța, gospodăriile colective din țara noastră obțin succese de seamă pe drumul întăririi lor economice și organizatorice.

N. IANCU

RIESLINGUL DE LA COLECTIVĂ

Sediul colectivei „Al doilea Congres al P.M.R." din Valea Călugărească este așezat la poalele „Dealului mare", vestit pentru viile de aici, care se cultivă de la apa Teleajenului și pînă hăt, departe, către cea a Buzăului.

În aceste zile de toamnă, treburile m-au purtat la Valea Călugărească. M-a îndreptat la colectivă un bătrînel simpatic, care, la început, s-a uitat mirat la mine, pufăind din țigară.

— Să vede că nu ești de prin partea locului, a zis unchiașul.

— Nu! i-am răspuns.

— Atuncea ia-o matale pe drumul ăsta asfăltuit, în jos, și cînd îi da de un pod, fă la dreapta și mergi pe părîu, în sus, pînă la sediul colectivei. Da', vezi să nu nimerești mai întîi la cramă, mai zise bătrînelul, zîmbind pe sub mustață.

După vreo cîteva sute de metri de mers, ajung la sediul gospodăriei colective. O ogradă mare cu destule acareturi. Mai în fundul curții: crama. Aici butoaie cît casa în care fierbea vinul, al cărui parfum gîdila nările. M-a întîmpinat chelarul colectivei, care se lupta cu o pompă de tras vin din butoaie. După puțin timp, el îmi zise:

— Doriți să gustați un păhărel din Rieslingul nostru?

N-am refuzat și n-ar fi refuzat nimeni Rieslingul colectiviștilor din Valea Călugărească.

— Așa-i că e bun? Cred că acum, așa cum e, tot are la 12—13 grade tărie. Dacă la anul s-o mai ține vreun concurs de vinuri, cu Rieslingul ăsta îi batem pe toți. Avem cîteva vagoane din aurul ăsta, zise chelarul, om vesel, ca toți chelarii.

Vremea trecea. L-am lăsat pe chelar cu butoaiele lui cît casa și-am urcat sus, în etajul clădirii, în căutarea tov. Aurel Năstăsescu, președintele colectivei. L-am găsit repede. Sta în jurul unei mese împreună cu inginerul agronom din comună. După o primire binevoitoare, președintele mă invită să iau loc.

— Vă rugăm să ne iertați cîteva minute. Avem puțină treabă. Zilele astea la colectiva noastră avem un schimb de experiență și am pregătit o scurtă dare de seamă pe care

ÎNSEMNĂRI

o vom face în fața oaspeților. Vrem s-o mai punem oleacă la punct, zise președintele poftindu-mă mai lîngă masă.

Și cu această ocazie am aflat că colectiva din Valea Călugărească a luat ființă cu aproape 3 ani în urmă. La început erau doar 20 de familii de colectiviști, trei pluguri de vie și două de cîmp, patru vase de vin cu o capacitate de 6.000 de litri. 4 ha. de vie și 14 ha. de teren arabil. Animale mai de loc. In anii care s-au scurs colectiva a crescut, s-a dezvoltat. Acum sînt 45 de familii și au în proprietatea obștească 19 ha. de vie nobilă, 33 ha. de teren arabil și aproape 2 ha. de pomi fructiferi. A crescut și sectorul zootehnic: 210 oi, 4 scroafe fătătoare, 6 cai de muncă și porci puși la îngrășat. Colectiviștii au construit un saivan pentru oi, un grajd pentru bovine și o maternitate pentru scroafe. In acești ani au procurat și vase pentru vin cu o capacitate de 7 vagoane, au înmulțit și uneltele agricole pentru lucrarea pămîntului arabil și a viei.

În fiecare an, colectiva a obținut recolte bogate la grîu, porumb și mai ales la struguri. Anul acesta, de pildă, de pe cele 12 ha. cultivate cu porumb a scos peste 3.600 de kg. în medie la ha., iar la grîu, de pe 11 hectare, a recoltat aproape 2.200 de kg la hectar. Dar cea mai bogată recoltă a cules-o la vie: 9.000 de kg. de struguri în medie la hectar de pe suprafața de 19 hectare; aproape 9 vagoane de vin. Rieslingul acela parfumat și tare pe care-l gustasem.

După socotelile făcute pînă acum, colectiviștii vor primi, la ziua-muncă cam 3,500 kg. de porumb, vreo 2 kg. de grîu, circa 2 litri de vin și 0,900 kg. țuică. Ziua-muncă se ridică anul acesta la aproape 75 de lei. La valoarea ridicată a zilei-muncă o contribuție însemnată a adus-o cele cîteva sute de mii de lei cîștigați de pe urma contractărilor cu statul. In gospodărie sînt familii ca cea a lui Ion Roman, Gheorghe Emanoil și ale altora, care, și în anul acesta vor primi produse și bani așa cum nici nu au visat pe vremea cînd nu erau în gospodăria colectivă. Viața lor s-a schimbat mult. Colectivistul Nicolae Negulescu și-a cumpărat un televizor, alții aparate de radio, mobilă nouă, iar unii și-au construit case arătoase.

★

Discuția avută cu tov. Aurel Năstăsescu, președintele colectivei din Valea Călugărească, regiunea Ploești, mi-a dus gîndul la dealul îmbrăcat de vii cu frunze ruginii, unde culegătoare tinere au purtat cu o lună în urmă coșuri încărcate cu struguri dolofani — struguri din care colectiviștii au scos Rieslingul ce le-a adus venituri mari, Rieslingul spumos, mîndria colectiviștilor din Valea Călugărească.

GH. BACIU

Sărbătoare în Țara Moților

Zilele trecute 43 de familii moțești din satul Valea Largă aparținînd comunei Sălciua, regiunea Cluj, au sărbătorit inaugurarea unei întovărășiri agrozootehnice. Cele 43 de familii intrate în întovărășirea care a luat ființă în acest sat au adus 90 hecare teren și 113 oi.

Aceasta este cea de a 3-a întovărășire agrozootehnică din comuna Sălciua.

IOSIF BARB
corespondent

Invățămintele unei consfătuiri

Intre 10—17 noiembrie a.c., a avut loc la Casa Agronomului o consfătuire cu inginerii cu baza furajeră de la raioane și regiuni. Cu acest prilej, specialiștii din centrala Ministerului Agriculturii și Silviculturii, și de la Institutele de cercetări agricole, au prezentat o serie de referate valoroase pe tema sporirii producției de nutrețuri în țara noastră.

Discuțiile purtate pe marginea referatelor au subliniat, printre altele, importanța folosirii îngrășămintelor organice și minerale pentru ridicarea productivității pășunilor și fînețelor. Participanții veniți la consfătuire, au arătat în cuvîntul lor că, pentru sporirea producției de nutrețuri, o extindere mare trebuie să capete și aplicarea tîrlitului pe pajiști. Pe lîngă sporurile mari de producție de iarbă obținute prin îngrășarea pajiștilor, această metodă ajută la îmbogățirea compoziției floristice a ierburilor. Bunăoară, prin tîrlitul cu oile și tineretul bovin, se pot îngrășa anual peste 40.000 ha de pășuni alpine. Socotind că prin tîrlit și prin practicarea pășunatului sistematic se obține un spor de producție de cca 60 la sută iarbă, la ha ne dăm seama că pe suprafața de 40.000 ha pot fi crescute în plus pe timpul pășunatului, zeci de mii de animale. Dacă la acestea se mai adaugă și transportarea îngrășămintelor naturale primăvara, sporurile de producție de iarbă a pășunilor, pot fi cu mult mărite.

Mari posibilități au în această direcție unitățile agricole socialiste, și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunile Stalin, Hunedoara, Ploești, Regiunea Autonomă Maghiară și Pitești, unde pășunile au în prezent o productivitate redusă. Așa după cum a arătat în referatul său tov. dr. Ilchievici de la I.C.A.R.-București, în jurul cantoanelor pastorale pot fi amenajate în condițiile agriculturii socialiste adăposturi pentru creșterea permanentă a animalelor. In felul acesta, pe lîngă creșterea rentabilă a animalelor, se realizează și îngrășarea pajiștilor. Prin organizarea unor nuclee de creștere a animalelor de prăsilă în golurile alpine, gospodăriile agricole socialiste sprijinite de stat prin acordarea de credite, pot construi pe pășunile de munte adăposturi corespunzătoare realizînd astfel producții sporite de lapte, carne etc.

In aceste condiții se pot asigura alături de nutrețul verde și fînurile precum și cantități sporite de nutrețuri murate, prin însilozarea anumitor ierburi nepășunate. Unele rezultate obținute de I.C.A.R. au arătat că pe golurile alpine (pășunea Crinț Stalin) s-a putut cultiva cartoful, borceagul, și ovăzul pentru siloz.

In scopul redării unor suprafețe cît mai mari de pășuni neproductive și slab productive s-au executat în anii din urmă lucrări importante pentru combaterea eroziunii solului. Bune rezultate au fost obținute în această direcție în regiunile Suceava, Ploești și altele. In anul următor ca urmare a sprijinului acordat de stat se vor reda pășunatului cca 20.000 de ha pășuni supuse erodării, în regiunile Constanța, Galați, Stalin și Craiova.

Paralel cu extinderea lucrărilor pentru ameliorarea pășunilor și fînețelor naturale, se face simțită tot mai mult contribuția pe care trebuie să o dea sectorului de bază furajeră specialiștii de la Institutul de mecanizarea și electrificarea agriculturii. Cu ocazia consfătuirii inginerii veniți aci au propus ca specialiștii institutului să le asigure pentru nevoile producției, freze pentru împrăștiat mușuroaie, pluguri speciale și reversibile pentru desțelenit terenurile neproductive de coastă, grape speciale pentru pășuni, batoze pentru treierat trifolienele etc.

In cuvîntul lor, unii dintre participanți au arătat că deseori ei sînt împiedicați să-și efectueze lucrările proprii, fiind trimiși în munci străine de profesiunea lor. Ținînd seama de importanța lucrărilor și complexitatea lor care necesită sprijinul permanent al tehnicienilor și inginerilor cu baza furajeră, este de dorit ca aceste cadre să fie folosite numai în specialitatea lor, pentru a-și da aportul cuvenit în sectorul producției de furaje și indirect, la sporirea și dezvoltarea șeptelului.

T. BILBIIE

CU AJUTORUL S.M.T.-ului

Recoltele bogate și-au spus cuvîntul

Anul trecut, pe vremea asta, mecanizatorii de la S.M.T.Sihlea își desfășurau activitatea, în afară de întovărășiri, pe terenul a 4 gospodării colective. În prezent ei deservesc 7 gospodării colective și 38 întovărășiri agricole.

Dacă pînă mai anii trecuți mecanizatorii de la S.M.T.Sihlea erau interesați mai mult să-și realizeze hantrajul planificat, fără a se interesa în mod deosebit de felul cum anume se realizează acești hantri, în ultimii ani, ei și-au pus noi probleme în exploatarea utilajului agricol. S-a insistat îndeosebi pe calitatea muncilor efectuate și a măririi sortimentului de lucrări mecanizate și pe costul lucrărilor executate pe ogoarele colectiviștilor, și întovărășiților. Pe lîngă realizarea unui volum de lucrări mare și de bună calitate mecanizatorii urmăresc acum ca lucrările să fie executate cu cît mai puține cheltuieli. Mergînd pe această cale S.M.T.-Sihlea a reușit să obțină succese deosebite în muncă. În acest an, bunăoară, planurile de producție, atît cel din campania de primăvară cît și cel din vară, au fost îndeplinite și depășite cu 3—27 la sută. Lucrul acesta a permis ca planul anual de 23.295 hantri să fie realizat aproape în întregime (mai sînt necesare 3—4 zile bune de lucru pînă la îndeplinirea integrală a planului anual). La realizarea unui mare volum de lucrări mecanizate a contribuit în bună măsură folosirea cuplurilor de mașini și agregatele complexe, ca și alte metode înaintate de lucru (antretrupița la pluguri etc.). De asemenea se mai poate vorbi aici și despre organizarea muncii tractoriștilor în brigăzi permanente. Drept urmare, prețul de cost la S.M.T.-Sihlea este în continuă scădere. La data de 15 noiembrie, de pildă, fiecare hantru costa mai puțin cu 6 lei față de normele planificate. Se prevede, așadar, ca pînă la sfîrșitul anului prețul de cost să fie și mai mult redus.

Sortimentul variat și mare de lucrări agricole mecanizate, executate de tractoriștii de la S.M.T.-Sihlea, printre care vom aminti ca lucrări speciale doar prășitul mecanic, selectatul, tocatul și însilozatul nutrețurilor, desțelenirile, transporturile etc., a contribuit în bună măsură la continua dezvoltare și întărire a gospodăriilor colective și întovărășirilor deservite de stațiune. Recoltele bogate obținute de colectiviști de pe urma lucrărilor mecanizate, dovedește buna calitate a acestora. Astfel, cu toate condițiile vitrege din acest an, colectiviștii din Puiești și întovărășiții din Bogza au obținut respectiv cîte 1.865 și 2.000 kg grîu la ha. La cultura porumbului, gospodăriile colective „Zorile Socialismului" și „Iosif Ranghet" din coumna Ciorăști și „Viață Nouă" din comuna Mihălceni au obținut în medie cîte 4—4.500 kg la hectar.

Recoltele bogate obținute de gospodăriile colective au contribuit la întărirea și dezvoltarea acestora, la mărirea cîștigurilor colectiviștilor. La colectiva „Iosif Ranghet" din comuna Ciorăști, valoarea zilei-muncă a atins anul trecut suma de 52 lei, iar anul acesta nu va fi în nici un caz mai mică.

Recoltele bogate și traiul îmbelșugat al colectiviștilor a avut darul de a convinge un număr tot mai mare de țărani muncitori cu gospodării individuale, că locul lor este în marea familie a colectiviștilor și întovărășiților. Astfel, în toamna anului trecut în comuna Jideni a luat ființă întovărășirea „Albina", în comunele Mihălceni și Ciorăști (satul Spătăreasa), au fost înființate două gospodării colective: „Viață Nouă" și „Zorile Socialismului". Și în acest an, în luna martie, numeroși țărani muncitori din satul Fotin, comuna Știubei, și-au unit pămînturile alcătuind gospodăria colectivă „6 Martie". Pe de altă parte, în vechile unități agricole cooperatiste au intrat noi membri. Dacă în ianuarie colectiva „Iosif Ranghet" din comuna Ciorăști, de exemplu, avea doar 120 de familii, ce dețineau la un loc 530 de hectare teren, acum gospodăria numără 1.640 hectare și 460 de familii. De asemenea întovărășirea „6 Martie" din comuna Mihălceni a crescut de la începutul anului cu peste 300 de hectare; în întovărășirea „Ștefan cel Mare" din comuna Voetin au mai intrat 40 de familii etc. In total, numai în anul 1958 sectorul agricol cooperatist din raza de activitate a S.M.T.-ului Sihlea a crescut cu circa 4.500 de hectare. In prezent, stațiunea își desfășoară activitatea pe o suprafață de aproape 12.000 hectare cooperativizate, care îi asigură pe deplin utilizarea forței celor 58 de tractoare și a celorlalte mașini agricole cu care este dotată.

I. LEȘEANU

CU PLANUL DEPĂȘIT

La gospodăria de stat Mogoșoaia, regiunea București, acordîndu-se o deosebită atenție bunei îngrijiri și furajări a animalelor, se obțin rezultate din ce în ce mai frumoase. Iată-l în fotografie pe mulgătorul Neme Ion care are în primire 10 vaci. El a depășit pînă acum planul anual de producție la efectivul pe care-l îngrijește cu 10.000 litri lapte.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Munca în comun și sporirea avutului obștesc — esențialul în întovărășirile agricole

ÎN COMUNA CU CINCI ÎNTOVĂRĂȘIRI

Țăranii muncitori din comuna Tomulești, raionul Drăgănești-Vlașca, stăpînesc pămînturi roditoare și sînt oameni renumiți în treburile plugărești. La cultura grîului și a porumbului, în special, ei au o bogată experiență atît în ceea ce privește lucrările de pregătire a terenului pentru însămînțare, cît și în ceea ce privește lucrările de întreținere a culturilor. Experiența aceasta transmisă din tată în fiu, precum și hărnicia lor, i-a ajutat să culeagă an de an recolte aproape bogate. Și tot din propria lor experiență, ei s-au convins că pămînturile muncite cu ajutorul mașinilor și tractoarelor, rodesc cu mult mai mult decît atunci cînd sînt arate cu vitele și însămînțate cu mîna după obiceiul din bătrîni, cînd — să recunoaștem — nu se putea face altfel.

Gospodari care își cunosc interesul, țăranii muncitori din această comună folosesc acum în număr tot mai mare mașinile și tractoarele S.M.T.-ului Toporu, convingîndu-se în practică că sporurile de recoltă obținute nu-i un lucru întîmplător, că nu se datoresc numai rodniciei pămîntului. Pornind de la acest adevăr, ei au trecut de cîțiva ani la munca în întovărășire agricolă, știind că pe terenurile unite în tarlale mari, mașinile și tractoarele statului, pot fi folosite mai bine, cu mai mult spor, că ei pot introduce metodele agrotehnice avansate, că în fine, munca laolaltă este într-adevăr izvorul recoltelor bogate și al unui trai îndestulat. De aceea, începînd din anul 1952 și pînă în 1957, o mare parte din țăranii muncitori din comuna Tomulești muncesc în 5 întovărășiri agricole.

Cînd au fost aplicate și cînd nu, prevederile statutului

Dacă avem în vedere că la data inaugurării toate aceste întovărășiri numărau numai 88 familii și 167 hectare, și că în prezent numărul familiilor a crescut la 401, iar al hectarelor la 713, putem spune că lucrul acesta se datorește numai convingerii că pe tarlalele unite munca este mai spornică, veniturile țăranilor muncitori mult mai mari decît ale individualilor. Să luăm, de pildă, recoltele obținute nu mai departe decît în acest an de către întovărășirea „30 Decembrie" (cea mai mare ca suprafață și ca număr de membri). Acei întovărășiți, care au executat muncile în comun, printre care se numără Ion V. Tănase, Catriș Pieleanu, Florea Constantinescu și alții, au obținut la grîu o producție de 2.200 kg. la hectar, iar la porumb o producție de 4.500 kg. la hectar. În același timp, cei care n-au executat muncile în comun cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T., printre care se numără întovărășiții Gheorghe Panait, Ilie Mimiș și alții, au scos mai puțin cu 8—900 kg. la hectar.

Executarea muncilor în comun n-a constituit însă o preocupare de frunte nici pentru membrii celorlalte patru întovărășiri agricole din comuna Tomulești. Bunăoară, în întovărășirea „Congresul al II-lea al U.T.M.", din cei 70 de întovărășiți numai 11 muncesc în comun, printre care pot fi dați drept exemplu tovarășii Nicolae Saramet (președinte) Mircea Tănase (secretar), Ștefan Dicu și alții. De asemenea, în întovărășirea „2 Iunie", din cei 98 membri numai 11 au muncit în comun (în 1957), iar anul acesta numai 26

De ce această stare de lucruri dăunătoare întovărășiților?

— Aș putea spune, mărturisea tov. Tudor Miu, președintele întovărășirii „1 Mai", că nelucrarea în comun se datorește în primul rînd faptului că majoritatea întovărășiților au venit în întovărășire cu o mică parte de pămînt, iar suprafața cea mai mare o lucrează individual, în care caz oamenii aceștia, vorba proverbului: „Vor să țină doi pepeni într-o mînă". Și acest lucru e tare greu.

O altă pricină pentru care nu s-au făcut muncile în comun în întovărășirile agricole din comuna Tomulești, este și aceea că unii individuali ai căror teren a căzut în perimetrul întovărășirii, își muncesc acest pămînt deși nu sînt membrii ai întovărășirii, lucru ce împiedică pe întovărășiți. Cazul individualilor Ion Clulacu și Ilie R. Bulumac este grăitor în această privință. Pe de altă parte, unii întovărășiți ca Maria Craioveanu, Ioana Tulpan și Rada Vintiloiu dau pămîntul din întovărășire în parte la individuali ca Marin Bocriș, Marin Ene și Marin Bobe, ceea ce constituie, înainte de toate o gravă încălcare a statutului întovărășirilor agricole. De asemenea, o cauză a nelucrării în comun o constituie lipsa de înțelegere justă a lucrărilor, de care au dat dovadă întovărășiții ca Constantin Zlate, Gheorghe Niculae și alții din întovărășirea „30 Decembrie". Aceștia s-au lăsat greu cînd a fost vorba de strîngerea și pregătirea în comun a semințelor necesare însămînțărilor. Nedîndu-și seama de importanța și foloasele executării muncilor în comun, ei au arat și însămînțat ca și cum n-ar fi membri ai întovărășirii.

„Cu o rîndunică nu se face primăvară"

Este cu prisosință dovedit că pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirilor agricole, un rol hotărîtor îl are crearea și sporirea averii obștești. „Numai procurîndu-și în comun animale de muncă și de producție, plantînd pomi fructiferi și viță de vie, cumpărînd în comun unele unelte agricole și îndeplinind cu fonduri comune lucrări de irigare, de îndiguiri, de combatere a eroziunii solului — spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanța — întovărășiții își pot crea ramuri de producție (creșterea animalelor, vie, livezi), care sporesc producția globală agricolă și le aduc însemnate venituri".

Practica a arătat că starea înfloritoare a întovărășirilor agricole, veniturile mari ale întovărășiților, constau în bunurile procurate în comun și în fondul de bază. Privite din punctul de vedere al creării fondului de bază, întovărășirile agricole din comuna Tomulești au făcut pînă acum prea puțin, fapt pentru care li se potrivește bine proverbul: „Cu o rîndunică nu se face primăvară". Să le luăm la rînd. Intovărășirea „Congresul al II-lea al U.T.M." cu 70 familii are un fond de bază de 300 lei, „2 Iunie" 98 familii și 1.340 lei, „23 August" 47 familii și 339 fond de bază, „30 Decembrie" 132 familii și 2.850 lei, iar „1 Mai" 55 familii și 741 lei fond de bază.

Dacă avem în vedere că art. 20 din statutul-model al întovărășirilor agricole spune: „Mijloacele întovărășirii se compun din taxe de înscriere, mașini și unelte, instalații de irigare și alte bunuri cumpărate în comun. Toate acestea formează fondul de bază al întovărășirii", reiese clar — în comparație cu situația de fapt din întovărășirile agricole din comuna Tomulești — că achitarea taxei de înscriere n-a fost o preocupare de seamă a întovărășiților. În afară de întovărășirea „30 Decembrie", celelalte patru nu au luptat pentru crearea și dezvoltarea fondului de bază. Și, toate în aceeași măsură, nu s-au gîndit pentru a procura în comun unele unelte — ca semănători, de pildă — sau alte bunuri necesare.

Mai trebuie arătat că fondul de bază al întovărășirilor din Tomulești (numerarul lichid) a fost realizat pe căi cu totul originale. De ce? Fiindcă în loc să încaseze cîte 10-15 lei taxă de înscriere și să contribuie cu o parte din producția obținută de fiecare întovărășit (cum scrie în statut) conducerea întovărășirilor a încasat cîte 20 lei de hectar adus în întovărășire și astfel s-a ajuns la fondurile de bază existente.

★

Intovărășiții din comuna Tomulești, ca și toți țăranii muncitori, sînt direct interesați în a obține recolte cît mai bogate, în a-și făuri un trai din ce în ce mai îndestulat, lucru ce este ușor de înfăptuit dacă vor executa muncile în comun și vor lupta pentru sporirea avutului obștesc — ceea ce constituie de fapt esențialul în viața întovărășirilor agricole.

RADU SANDU

Sărbătoarea poporului frate mongol

Ziua de 26 noiembrie este pentru poporul mongol o dată memorabilă. In această zi a anului 1924 a fost proclamată Republica Populară Mongolă.

In trecut, pe uriașele întinderi de stepă ale Mongoliei, a cărei suprafață este egală cu a Franței, Italiei, Spaniei și Greciei luate împreună, foametea, bolile sociale și mortalitatea infantilă făceau ravagii de nedescris în rîndurile populației. Locuitorii erau analfabeți în proporție de 98 la sută. Drumurile amenajate lipseau cu desăvîrșire. Nu exista nici urmă de întreprindere industrială, nici un metru de cale ferată, nu existau medici și nici spitale. Locuitorii duceau o viață nomadă locuind în iurte și trăind în grupuri numite hotoni alcătuite după legăturile de sînge.

Pînă la revoluție, așa zisa Mongolie autonomă era împărțită în nenumărate cnezate, fiecare cneaz avînd în stăpînirea sa mii și mii de arați (în limba mongolă arat înseamnă țăran). Cneazul avea puteri nemărginite. Putea să spînzure, să dea focului iurtele, să scoată ochii supușilor. Erau cnezi care aveau în iurtele lor cîte o vitrină specială în care expuneau ochii scoși iobagilor.

Gospodăria aratului era săracă. Fiecare arat plătea feudalului 22 de impozite pe an și vai de cel ce nu le achita la timp: i se răpeau copiii, nevasta, i se dădea foc iurtei, era condamnat să moară de foame.

A venit însă o zi, cînd simțind suflul revoluției arații au luat cu asalt rîndurile feudale. Conduși de partidul popular revoluționar, în fruntea căruia se aflau Suhe — Bator și Ciobalsan, ei au izbîndit și au redat Mongoliei mult rîvnita libertate și independență. In cei 34 de ani care au trecut de la proclamarea republicii, în Mongolia s-au petrecut uriașe transformări social-economice, transformări care au făcut posibil saltul istoric de la feudalism la construirea bazei societății socialiste trecînd peste stadiul dezvoltării capitaliste. In anii puterii populare oamenii muncii din Mongolia au făcut pași însemnați pe drumul dezvoltării țării lor, pe drumul făuririi bunăstării. Creșterea vitelor, care în trecut se făcea în mod primitiv, constituie azi principala bogăție a țării. Mongolia este prima țară din lume în ceea ce privește numărul de vite care revin pe cap de locuitor. Pînă în 1960 se prevede ca șeptelul de vite să fie de 25.000.000 de capete, adică cu 7,2 la sută mai mult decît în 1957. Creșterea vitelor se face pe baze științifice, în țara existînd numeroase institute care se ocupă de această problemă. S-au înregistrat succese considerabile în îmbunătățirea rasei animalelor. Hibridizarea în proporție de 60 la sută a oilor a determinat o simțitoare creștere a producției de lînă și de lapte. De asemenea, în agricultură s-au obținut succese însemnate. Anul acesta s-au însămînțat cu 27.000 hectare mai mult decît anul trecut și s-au dezvoltat simțitor sistemele de irigație. In țară există în prezent 25 de S.M.T.-uri care au un rol important în transformarea socialistă a agriculturii. Ele constituie baza progresului tehnic în creșterea animalelor și în agricultură. Folosirea tehnicii moderne va ajuta uniunilor de producție ale araților să valorifice pămînturi înțelenite pentru crearea unei baze furajere, să lărgească și să întărească diferitele ramuri de producție.

In ultimii cinci ani s-a desfășurat o largă activitate pentru dezvoltarea și consolidarea uniunilor agricole. Dacă în 1952 existau 165 de uniuni, la 1 ianuarie 1958 numărul lor s-a ridicat la 658, iar pînă la sfîrșitul planului trienal se prevede cooperativizarea majorității gospodăriilor de arați. Au fost create întreprinderi industriale, s-a format o clasă muncitoare și o intelectualitate muncitoare națională, s-au dezvoltat și au înflorit orașe. Astfel, cu ajutorul Uniunii Sovietice s-au construit combinatul Ciobalsan, care în 1961 va ajunge la o producție de 1.500.000 fuse de piele anual, combinatul energetic „Suhe-Bator", combinatul alimentar „I. V. Stalin", o rafinărie de petrol, s-au deschis minele carbonifere de la Nalaiha și altele.

Una din cele mai importante realizări ale poporului mongol o constituie revoluția culturală care a avut loc în țară. Astăzi în R. P. Mongolă nu mai există nici un analfabet. Universitatea de stat de la Ulan-Bator, institute de învățămînt superior, precum și cele 16 școli tehnice și 424 școli teoretice generale, pregătesc cadre cu o înaltă calificare.

Clădirea Teatrului de stat muzical-dramatic din Ulan-Bator

Succesele realizate de R. P. Mongolă sînt rezultatul muncii pline de abnegație duse de harnicul el popor sub conducerea Partidului Popular Revoluționar Mongol. Aceste succese au putut fi realizate datorită faptului că Mongolia face parte din marea și puternica familie a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică și R. P. Chineză.

Cu prilejul marii sărbători a Mongoliei populare, poporul romîn urează noi succese poporului mongol în munca sa pașnică de construire a socialismului, de apărare a păcii.

Să fie înlăturate barierele artificiale din calea păcii și înțelegerii

Sute de scrisori, telegrame și apeluri sosesc zilnic la Geneva pe adresa conferinței celor trei puteri asupra încetării experiențelor cu arma nucleară. Toate mesajele cer conferinței să adopte un acord cu privire la încetarea exploziilor nucleare și sprijină în același timp poziția U.R.S.S. care caută să obțină încetarea totală și generală a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen. Intr-o singură zi au sosit scrisori din partea secretariatului Consiliului Mondial al Păcii, a Asociației din Düsseldorf a persoanelor persecutate în timpul nazismului, a Asociației naționale franceze a foștilor participanți la mișcarea de rezistență, a Comitetului național al S.U.A. pentru o politică nucleară rezonabilă etc.

In scrisoarea membrilor Comitetului englez pentru apărarea păcii se spune printre altele: „Consiliul general al Comitetului englez pentru apărarea păcii cere guvernului englez să sprijine acordul care va avea drept scop încetarea necondiționată și definitivă a experiențelor cu bombele atomice și cu hidrogen.

Acționînd sincer și ferm de pe poziția apărării păcii, delegația sovietică la conferința de la Geneva în problema măsurilor pentru preîntîmpinarea unui atac prin surprindere a propus un schimb de păreri în aceste probleme și asupra măsurilor parțiale în vederea dezarmării realizabile în prezent. Acest proiect pornește de la situația încordată creată în lume, situație căreia trebuie să i se pună capăt cît mai urgent și deschide perspectiva unui progres efectiv pe calea îmbunătățirii relațiilor între marile puteri.

Sfidînd voința opiniei publice mondiale, puterile occidentale se străduiesc sub diferite pretexte să evite rezolvarea acestor probleme vitale. Incă de la începutul conferinței s-a văzut că delegațiile occidentale se străduiesc să destrame orice acțiune constructivă în favoarea păcii. Este semnificativ în această privință proiectul de ordine de zi prezentat la începutul conferinței de către delegația S.U.A. Proiectul propunea să se discute... mijloacele unui atac prin surprindere. Apoi, cînd delegația sovietică a prezentat spre examinare un proiect de recomandări prin care statele sînt invitate să-și asume obligația de a nu admite zborurile avioanelor lor avînd la bord bombe atomice și cu hidrogen, deasupra teritoriilor altor state sau deasupra mării, ceea ce pune sub amenințarea unui grav pericol pacea, delegații occidentali nu au putut găsi alt răspuns decît că propunerea depășește cadrul „strict tehnic" al conferinței.

Această atitudine încăpățînată a puterilor occidentale de evitare a măsurilor concrete și eficace pentru preîntîmpinarea unui atac prin surprindere este criticată de înșiși unii comentatori din occident. Ziarul „Irish Times" din Dublin criticînd atitudinea negativă a Statelor Unite față de propunerile sovietice, scrie că „...S.U.A. s-au situat pe o poziție prea neînduplecată. Această neînduplecare poate duce la zădărnicirea tratativelor de la Geneva și acest lucru trebuie evitat".

Popoarele lumii, care doresc pace și înțelegere, sprijină cu tărie poziția delegației sovietice și cer delegaților occidentali să adopte imediat propunerile sovietice.

NEGRU PE ALB

Statele Unite vor livra în scurtă vreme clicii ciankaișiste un distrugător.

Primind un nou „distrugător"
Acești pirați, să nu ne mire
Că-i hotărîtă soarta lor
Și-i duce sigur la pieire...

In Coreea de Sud, unde există o criză mare de locuințe pentru populație, se vor construi 43 de noi sedii polițienești.

Sediile proiectate
Cică ar avea un rost:
Face Li Sin Man cum poate
Pentru oameni... „adăpost".

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Activitatea sportivă în comunele din raionul Oradea

Străbătînd comunele și satele de pe tot cuprinsul patriei noastre, călătorul va întîlni numeroase baze sportive sătești — mare parte amenajate recent — ca și colective sportive care au fost create după reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport înfăptuită anul trecut.

In raionul Oradea, care numără în prezent 32 de colective sportive sătești, se duce o intensă activitate pentru dezvoltarea sportului de mase. Tineretul din acest raion îndrăgește foarte mult handbalul, fotbalul, voleiul, șahul, atletismul, halterele etc., discipline sportive la care au repurtat frumoase succese în ultima vreme. Colectivul sportiv „Stăruința" de pe lîngă gospodăria colectivă din comuna Borș, numără 150 de membri, care au la dispoziție un frumos stadion cu o tribună betonată pentru 300—400 de spectatori. Aceasta cuprinde un teren de fotbal, o pistă de atletism cu zgură roșie și un teren de volei. Aci pot fi văzute în orele libere, jucătoarele echipelor de handbal și volei care activează în campionatul de calificare al regiunii Oradea, componenții echipei de fotbal ca și echipa de atletism, alcătuită din numeroase elemente talentate. De asemenea, membrii colectivului sportiv „Stăruința" mai practică șahul și tenisul de masă. Colectivistul Petre Szabo a cucerit iarna trecută titlurile de campion raional al Spartachiadei la aceste discipline sportive.

Colectivul sportiv „Recolta" de pe lîngă gospodăria agricolă de stat din Sălard, numără 200 de membri în U.C.F.S. Aceștia se mîndresc cu echipa de handbal (băieți) care a cucerit titlul de campioană raională a Spartachiadei de vară și s-a clasat pe locul 2 la faza regională. Echipa de fotbal a colectivului a cucerit doi ani consecutivi — 1957 și 1958 — titlul de campioană raională.

In schimb, despre activitatea colectivului sportiv „Tractorul" de la gospodăria de stat din Oradea nu se pot spune lucruri prea bune. Aci există o secție de haltere care cuprinde o serie de elemente valoroase. In prezent însă componenții echipei de haltere neavînd posibilități de antrenament — deși materiale sportive există — duc o activitate nesatisfăcătoare. Acest lucru a făcut ca la campionatul republican pe echipe, care s-a desfășurat recent la București, echipa de haltere să ocupe un loc codaș, (locul 13 din 16 echipe). De asemenea, rezultatele obținute în ultimul timp de echipa de fotbal nu pot mulțumi pe membrii acestui colectiv. In general, activitatea sportivă de masă de aci este foarte slabă, datorită faptului că membrii consiliului de conducere nu se preocupă de sarcinile ce le revin, iar comitetul sindical și conducerea gospodăriei de stat din Oradea nu sprijină colectivul sportiv. Forurile competente vor trebui să acționeze în această privință pentru ca cel puțin acum, în preajma începerii Spartachiadei de iarnă, lucrurile să se poată schimba în bine iar membrii colectivului „Tractorul" să poată desfășura o activitate la nivelul condițiilor existente.

M. L.

Pe SCURT

Duminică s-a desfășurat în țară ultima etapă a turului campionatului republican de fotbal, categoria A. Dinamo București a fost întrecut la Ploești de echipa locală Petrolul cu 3—1, iar în Capitală echipele gazde Progresul și C.C.A. au dispus cu același scor, 2—1, de Steagul Roșu și respectiv U.T.A. In celelalte întîlniri s-au înregistrat următoarele rezultate: Dinamo Bacău — Știința Timișoara 3—0; Jiul — Știința Cluj 2—0 și Farul Constanța — Rapid 0—2.

Deși mai sînt de jucat încă 3 meciuri restante, Dinamo București nu mai poate pierde primul loc, iar Farul Constanța termină pe ultimul loc.

★

In primul joc din cadrul „Cupei Campionilor Europeni" la baschet, C.C.A. a întrecut la scor 81—59 pe campioana R. D. Germane — Wissenschaft Humboldt Universität Berlin.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Agricultura Gruziei Sovietice

In anii puterii sovietice agricultura Gruziei a cunoscut transformări hotărîtoare pentru economia republicii, pentru bunăstarea poporului. Au fost create și dezvoltate numeroase ramuri noi. O serie de culturi care azi se cultivă intens în Gruzia Sovietică nu se cultivau de fel înainte de revoluție.

Condițiile naturale ale Gruziei favorizează în mod deosebit dezvoltarea multilaterală a agriculturii, ramură importantă a economiei republicii.

Cîteva zone din Gruzia sînt unice în Uniunea Sovietică în ce privește condițiile de sol și climă, care se îmbină în mod favorabil cu alți factori. Regiunile de pe litoralul Mării Negre sînt nespus de prielnice culturilor subtropicale. Tutunul și alte culturi tehnice ca și cerealele dau în Gruzia recolte bogate.

In Gruzia există cele mai promițătoare perspective pentru dezvoltarea continuă a pomiculturii și viticulturii. Una din ramurile principale ale agriculturii republicii este cultura ceaiului. Și cu toate că această plantă se cultivă aici de puțin timp. Gruzia Sovietică obține recolte bogate de frunze de ceai și a întrecut producția multor țări.

Este important de arătat că în timp ce înainte de revoluție cultura ceaiului ocupa o suprafață de numai 900 de hectare, acum în Gruzia plantațiile de ceai au cuprins o suprafață de 52.000 ha și este prevăzut ca în anii următori suprafața acestora să fie mult mărită.

Trebuie menționat de asemenea că specialiștii gruzini au rezolvat primii în lume problema recoltării frunzelor de ceai cu ajutorul mașinilor, reducînd astfel marele volum de muncă pe care-l necesită cultivarea acestei plante.

Inainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în Gruzia erau plantate în total 160 de ha. cu culturi citrice și acestea împrăștiate în numeroase grădini individuale.

Astăzi, în R.S.S. Gruzină cultura citricelor constituie o ramură importantă a agriculturii. Bazîndu-se pe extinderea largă a experienței fruntașilor și a cuceririlor științei agrobiologice ca a luat o mare dezvoltare. Anul trecut, colhozurile și sovhozurile republicii au predat statului 450.000.000 de mandarine, lămîi și portocale. Crescînd an de an suprafețele plantațiilor de citrice ocupă în prezent peste 9.000 ha.

Vinurile gruzine au fost cunoscute de multă vreme. Dar abia în anii puterii sovietice s-a acordat toată atenția dezvoltării viticulturii și modernizării procesului de vinificație. La expozițiile internaționale vinurile și coniacurile gruzine au fost de nenumărate ori distinse cu medalii. In prezent, podgoriile gruzine ocupă o suprafață de 63.000 ha. iar în următorii ani ea se va dubla.

Neglijată în trecut pomicultura se bucură și ea de o dezvoltare rapidă. Colhozurile și sovhozurile obțin recolte bogate de fructe. Suprafața livezilor a crescut de aproape 4 ori, atingînd în prezent 110.000 ha.

In partea apuseană a Gruziei se întind pe mari suprafețe plantațiile de tutun. Varietățile de tutun gruzin prin aroma lor fină și alte calități sînt cele mai bune din întreaga Uniune Sovietică.

Excelentele condiții naturale ale Gruziei permit să se cultive de asemenea, cu succes curmali, măslini, grîu, porumb, plante de uleiuri eterice, sfeclă de zahăr, legume și multe altele.

In republică o mare dezvoltare cunoaște creșterea animalelor. Ea ocupă un loc important în economia colhozurilor și sovhozurilor.

In Gruzia a crescut considerabil nivelul de mecanizare și electrificare a producției colhoznice. Dacă în anul 1940 nivelul lucrărilor agricole mecanizate reprezenta 741 la sută în comparație cu 1933, în anul 1957 el reprezenta 2 468 la sută.

An de an se înregistrează o puternică creștere a bunăstării colhoznicilor. Anul trecut colhozurile gruzine au obținut un venit de peste 2 miliarde ruble ceea ce reprezintă de 4 ori mai mult decît în anul 1940.

Luptînd pentru mărirea producției la hectar, dezvoltînd armonios toate ramurile agriculturii, oamenii muncii din R. S. S. Gruzină încunună străduințele întregului popor sovietic pentru crearea unui mare belșug de produse.

„De-abia acum am început să trăim cu adevărat"

Nu a trecut prea mult timp din seara aceea cînd țăranul muncitor Bernhard Hillen împreună cu nevasta sa și cu cei nouă copii au fost izgoniți din gospodăria lui din Cloppenburg (R. F. Germană) de către polițiștii lui Adenauer.

In urmă cu cîțiva ani, țăranul muncitor Hillen luase această gospodărie în arendă deoarece cîștigul realizat din munca pe la diferiți chiaburi nu-i ajungea nici pe departe pentru întreținerea numeroasei lui familii.

Deși lucra de cum se iveau zorile pînă seara tîrziu pe acel petec de pămînt — după ce dădea chiaburului cu care încheiase contractul ceea ce i se cuvenea (adică 1.100 mărci)—lui nu-i rămînea mai nimic. In ultimii ani nu mai cîștiga nici măcar atît cît să acopere nevoile strict necesare ale gospodăriei. După 10 ani, contractul a expirat. Chiaburul, care avea peste 30 hectare pămînt nu i-a mai dat în arendă lui Hillen nici o palmă de loc. Ce-i păsa de soarta unui țăran ca Hillen? Il exploatase destul și acum îl izgonea de pe pămîntul pe care-l muncise.

In felul acesta, Hillen împreună cu familia sa a rămas fără nici un adăpost. A trebuit să umble mult pînă cînd a reușit să găsească o baracă dărăpănată. Aici a trebuit să trăiască împreună cu familia sa o bucată bună de vreme în cea mai cruntă mizerie fără să-și poată găsi undeva de lucru.

Că în Germania democrată nu există șomaj și foamete a aflat țăranul muncitor Hillen abia cînd a fost la Expoziția agricolă din Markkleeberg-Leipzig și a stat de vorbă cu țăranii de pe acolo.

Cînd s-a întors acasă, i-a spus nevestei:

— Să terminăm și noi cu mizeria. Mergem acolo unde nu există șomaj și nici foamete. Plecăm în Republica Democrată Germană.

Nevasta lui a fost de acord. Și în ciuda tuturor amenințărilor țăranul muncitor Hillen a ales drumul cel bun.

La Derenburg, raionul Wernigerode unde au ajuns, i s-a dat o gospodărie care dispunea de o suprafață de 16 ha. și o sumă de bani cu care să poată cumpăra micile utilaje de care avea nevoie.

— E o deosebire ca de la cer la pămînt — spunea Hillen tuturor cu care stătea de vorbă acum — între cîștigul pe care-l puteam realiza din produsele obținute în Germania occidentală și cele dobîndite aci, în Germania democrată. Numai de pe urma culturii sfeclei de zahăr am obținut anul trecut un venit de 14.000 mărci.

Totuși, țăranul muncitor Hillen și-a dat seama că poate obține recolte cu mult mai mari și mai bune dacă pămîntul ar fi lucrat în comun și cu mijloace mecanizate. De aceea, la începutul anului acesta, împreună cu cei trei copii mai mari, el s-a înscris în întovărășirea agricolă existentă în comună.

Și nu i-a părut rău de pasul făcut. La fiecare 14 zile, cei patru membrii ai familiei care lucrează în întovărășire primesc un avans de aproape 200 mărci fiecare.

In scurtul timp de cînd familia Hillen se află în R. D. Germană și-a putut cumpăra mobilă nouă, 2 vaci, 2 scroafe și 35 de găini.

Nu de mult, familia Hillen a fost vizitată de rudele „de dincolo". Aceștia nu-și puteau stăpîni mirarea cînd au văzut bunăstarea lui Bernhard și a familiei lui.

— Nici nu vă puteți închipui cît sîntem de fericiți aici. Parcă de abia acum am început să trăim cu adevărat le-a spus rudelor, fericita nevastă a lui Hillen.

— Și nici nu este de mirare, a adăugat tot ea, deoarece într-un stat socialist, fiecare țăran muncitor harnic culege cu adevărat roadele muncii lui.

(Traducere din ziarul „DER FREIE BAUER").

DIN EXPERIENȚA ANULUI AGRICOL 1957—1958

Nu numai timpul a fost de vină!

Sfîrșit de noiembrie. Din depărtare ogoarele dezgolite de roade par niște haine peticite aruncate la întîmplare. Se apropie iarna. Doar ici și colo mai zărești în picioare cîte un cocean uscat de porumb împungînd cerul plumburiu. Și cu toate acestea sezonul muncilor agricole în cîmp nu s-a terminat. Țăranii muncitori continuă arăturile adînci și căratul gunoiului, îngroapă viile, sădesc pomii fructiferi.

Pe Vasile Lilieceanu, brigadierul de cîmp al gospodăriei colective „Steagul Roșu" din comuna Găneasa, raionul Brănești, l-am găsit gata de plecare spre tarlaua cu grîu a colectivei. Insoțindu-l am aflat printre altele că gospodăria lor a obținut la grîu și porumb, cu tot timpul neprielnic, cu 300 și 700 kg. mai mult la hectar decît individualii. Colectiviștii nu sînt însă mulțumiți cu acest rezultat.

— Dacă am fi fost ajutați mai mult astă toamnă de S.M.T.-ul Hagiești la executarea ogoarelor — spun ei — am fi realizat o producție mai bună. Neglijarea acestei importante lucrări ne-a dijmuit mult recolta de porumb.

Cuvintele colectiviștilor din Găneasa cuprind mult adevăr. Rezultatele acestui an agricol arată că acolo unde s-a dat atenție agrotehnicii au fost obținute cu toată vremea nefavorabilă, producții sporite. Cele mai mari recolte le au cules unitățile agricole socialiste din raion. [illegible] și atunci cînd condițiile climatice sînt mai nefavorabile.

★

Una din principalele plante pe care, țăranii muncitori din raionul Brănești o cultivă de multă vreme, este porumbul. El a dat anul acesta producții nesatisfăcătoare nu atît datorită timpului cît aplicării în mică măsură a unor măsuri agrotehnice deosebit de importante printre care se numără ogorul de toamnă și folosirea îngrășămintelor. Să vorbim mai pe larg despre ele.

In satele și comunele raionului, sînt încă țărani muncitori care-și închipuie că a semăna porumbul în ogor de toamnă sau în arătură de primăvară e tot una. Cei care gîndesc astfel își fură singuri căciula. Se pot înșirui nenumărate exemple care arată că în toamna aceasta, acolo unde porumbul a fost semănat în arătură adîncă, a rezistat mai bine secetei din timpul verii, dînd o recoltă sporită. La stațiunea agricolă experimentală Moara Domnească din același raion, cercetătorii au studiat mulți ani de-a rîndul în diferite chipuri înrîurirea pe care o are executarea corespunzătoare a arăturii adînci de toamnă asupra producției de porumb. **In felul acesta s-a văzut că numai arătura adîncă de toamnă poate aduce un spor de recoltă de cel puțin 400 kg. la ha. Asta înseamnă că o gospodărie agricolă colectivă sau întovărășire din raion care** ar cultiva în primăvara viitoare, de pildă, 50 de ha. cu porumb numai în arătură adîncă de toamnă, ar obține în plus cel puțin 20 de tone de boabe; cu acestea s-ar putea îngrășa 50 de porci.

Folosirea chibzuită a îngrășămintelor organice și îndeosebi a gunoiului de grajd s-a dovedit a fi un mijloc sigur de luptă împotriva secetei. Un pămînt îngrășat cu bălegar din toamnă, devine mai afînat, își mărește putința de înmagazinare și păstrare a apei provenite din ploi și topirea zăpezii.

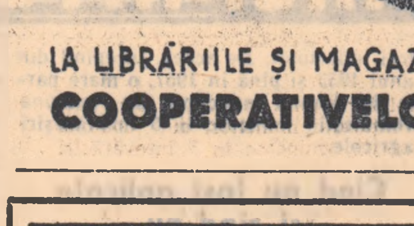
O mare parte a țăranilor muncitori din raionul Brănești, neglijează însă această cale puțin costisitoare de mărire a producției aruncînd bălegarul la marginea satului. In raionul Brănești, ca de altfel în majoritatea regiunilor țării grîul se cultivă în mare parte după porumb. Unii cultivatori nu-și dau seama că nefolosirea gunoiului de grajd atrage după sine însemnate pierderi de recoltă la amîndouă culturile. Practic s-a constatat că influența gunoiului de grajd dat toamna se resimte nu numai asupra producției de porumb, dar și asupra grîului ce se va cultiva după el. **Tot la stațiunea I.C.A.R.-Moara Domnească s-a reușit să se obțină anul trecut cu 30 de tone de gunoi de grajd la hectar dat odată cu arătura adîncă un spor de 942 kg. porumb boabe la ha., iar la grîul semănat după el, 603 kg. la ha. Iată de ce este necesar ca rezervele de gunoi de grajd care se mai găsesc încă răspîndite prin satele și comunele raionului să fie folosite acum toamna, în măsură cît mai mare odată cu arăturile adînci.**

Am vorbit pînă acum de principalele lucrări de sezon care trebuie respectate în vederea asigurării unei recolte sporite în anul care se apropie. Pe lîngă acestea, știința agricolă recomandă și altele nu mai puțin importante. Astfel, așezarea parazăpezilor pe semănături și pe ogoare s-a dovedit a aduce un plus de recoltă de 20 la sută. Se mai recomandă tot în această perioadă să se controleze cu atenție semănăturile de toamnă în vederea combaterii gîndacului ghebos (Zabrus). Plantele slab dezvoltate pot fi ajutate acum în toamnă cu îngrășăminte chimice suplimentare (azotat de amoniu). Este o metodă ușor de aplicat și foarte eficace. Cu un kilogram de azotat de amoniu care costă circa 0,60 lei se poate obține un spor de 4—6 kg. de grîu de toamnă. In treacăt amintesc că în condițiile neprielnice ale anului agricol 1957—1958, în urma experiențelor făcute la ICAR-Moara Domnească cu porumbul irigat, s-a constatat că aplicarea acestei metode a dublat producția. N-ar fi rău dacă conducerile gospodăriilor agricole colective din raion s-ar gîndi de pe acum la posibilitatea extinderii suprafeței cu porumb irigat în anul următor.

★

Am socotit că este bine să vorbim despre aceste principale măsuri agrotehnice, deoarece în raionul Brănești arăturile adînci de toamnă, aplicarea îngrășămintelor și celelalte lucrări de sezon se desfășoară încă nesatisfăcător. Afară de comunele Pîrlita, Cătrunești și Progresul, în restul raionului executarea ogoarelor de toamnă îndeosebi a rămas mult în urmă. De asemenea, se cere o mai mare atenție din partea mecanizatorilor S.M.T.-urilor care deservesc raionul în ceea ce privește calitatea lucrărilor efectuate. In unele locuri gospodăriile colective și întovărășirile sînt nemulțumite — și pe drept cuvînt — de lucrările efectuate: [illegible] în anul 1959.

Ing. N. FLORIAN

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".